

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- * **Rådets forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 490/2002 af 18. marts 2002 om ændring af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber for så vidt angår varigheden af hjælpeansattes kontrakter** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 491/2002 af 19. marts 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 2
- * **Kommissionens forordning (EF) nr. 492/2002 af 19. marts 2002 om fravigelse af forordning (EF) nr. 562/2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød og om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation** 4
- * **Kommissionens forordning (EF) nr. 493/2002 af 19. marts 2002 om tilpasning af Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 om den fælles markedsordning for æg og Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 om den fælles markedsordning for fjerkrækød for så vidt angår den kombinerede nomenklatur koder for visse frugter og grøntsager** 7
- * **Kommissionens forordning (EF) nr. 494/2002 af 19. marts 2002 om supplerende tekniske foranstaltninger for genopbygning af kulmulebestanden i ICES-underområde III, IV, V, VI og VII og ICES-afsnit VIIIa,b,d,e** 8
- * **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/12/EF af 5. marts 2002 om ændring af Rådets direktiv 79/267/EØF for så vidt angår krav til solvensmargen for livsforsikringsselskaber** 11
- * **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF for så vidt angår krav til solvensmargenen for skadesforsikringsselskaber** 17

* Kommissionens direktiv 2002/28/EF af 19. marts 2002 om ændring af visse bilag til Rådets direktiv 2000/29/EF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet	23
* Kommissionens direktiv 2002/29/EF af 19. marts 2002 om ændring af direktiv 2001/32/EF for så vidt angår visse beskyttede zoner, som er udsat for særlige plantesundhedsrisici i Fællesskabet	26

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2002/229/EF:

* Kommissionens beslutning af 13. november 2001 om regionen Sardinien (Italien) påtænkte støtteordning til fordel for omstrukturering af kriseramte bedrifter inden for sektoren for beskyttede afgrøder (meddelt under nummer K(2001) 3445)	29
--	----

2002/230/EF:

* Kommissionens beslutning af 15. marts 2002 om finansiel støtte fra EF for 2002 til driften af EF-referencelaboratorier, som beskæftiger sig med dyresundhed og levende dyr (meddelt under nummer K(2002) 1003)	47
--	----

2002/231/EF:

* Kommissionens beslutning af 18. marts 2002 om opstilling af reviderede miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til fodtøj og om ændring af beslutning 1999/179/EF ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2002) 1015)	50
---	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF, EKSF, EURATOM) Nr. 490/2002

af 18. marts 2002

om ændring af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber for så vidt angår varigheden af hjælpeansattes kontrakter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 283,

under henvisning til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber, der er fastsat ved forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾, særlig artikel 52 i disse ansættelsesvilkår,

under henvisning til forslag fra Kommissionen efter høring af vedtægtsudvalget,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Domstolen ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De hjælpeansatte er i alle institutionerne et uundværligt redskab, der sikrer hurtig adgang til menneskelige ressourcer, navnlig til midlertidigt at erstatte tjenestemænd eller midlertidigt ansatte, der ikke er i stand til at udøve deres funktioner (artikel 3, litra b), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber). De kan også varetage specifikke kortvarige opgaver i overensstemmelse med den høje standard, der er fastsat i personalevedtægten. De hjælpeansatte supplerer tjenestemændene på højt specialiserede områder, hvor den krævede ekspertise ikke er til rådighed på anden måde.

- (2) Muligheden for at forlænge varigheden af hjælpeansattes kontrakter vil være en vigtig fleksibilitetsfaktor ved anvendelse af institutionernes menneskelige ressourcer.

- (3) Muligheden for at forlænge kontraktvarigheden for hjælpeansatte ud over et år vil være berettiget, fordi institutionerne herved, når det er i tjenestens interesse, kan efterkomme behovet for at sikre kontinuitet i arbejdet og/eller at drage det fulde udbytte af disse ansattes kvalifikationer og uddannelse.

- (4) Artikel 52 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber bør derfor ændres, således at den maksimale kontraktperiode for hjælpeansatte forlænges til tre år —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 52, litra b), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber affattes således: »b) tre år i alle andre tilfælde«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. marts 2002.

På Rådets vegne

M. ARIAS CAÑETE

Formand

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2581/2001 (EFT L 345 af 29.12.2001, s. 1).

⁽²⁾ Udtalelse af 5.2.2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ Udtalelse af 11.7.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ Udtalelse af 19.7.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 491/2002
af 19. marts 2002
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. marts 2002 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi	
0702 00 00	052	213,3	
	204	163,7	
	212	174,9	
	624	212,2	
	999	191,0	
0707 00 05	052	175,4	
	204	36,9	
	624	119,8	
	999	110,7	
0709 90 70	052	138,9	
	204	65,8	
	999	102,3	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	66,7	
	204	49,2	
	212	44,8	
	220	49,0	
	421	29,6	
	448	26,7	
	600	63,2	
	624	83,3	
	999	51,6	
	0805 50 10	052	44,8
600		48,4	
999		46,6	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	42,4	
	388	104,7	
	400	122,4	
	404	97,2	
	508	88,5	
	512	88,6	
	528	93,3	
	720	121,6	
	728	131,3	
	999	98,9	
	0808 20 50	388	86,6
		400	92,6
512		80,1	
528		73,4	
999		83,2	

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 492/2002

af 19. marts 2002

om fravigelse af forordning (EF) nr. 562/2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød og om ændring af forordning (EØF) nr. 1627/89 om opkøb af oksekød ved licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2345/2001⁽²⁾, særlig artikel 47, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 562/2000⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1564/2001⁽⁴⁾, blev der fastsat gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ordningerne for offentligt interventionsopkøb af oksekød. I forordningens artikel 10 og artikel 16, stk. 2, er der således fastsat perioder for indgivelse af bud og levering af produkter. I betragtning af, hvordan helligdagene falder i første og andet kvartal af 2002, bør anden licitation i marts 2002 annulleres, og sidste frist for levering for anden licitation i andet kvartal af 2002 bør ændres af praktiske grunde. Forordning (EF) nr. 562/2000 bør derfor fraviges.

(2) Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1627/89 af 9. juni 1989 om opkøb af oksekød ved licitation⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 238/2002⁽⁶⁾, blev der fastsat bestemmelser om opkøb ved licitation i visse medlemsstater eller regioner af en medlemsstat for visse kvalitetsgrupper. Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1209/2001⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2579/2001⁽⁸⁾, blev der fastsat en række undtagelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 562/2000 for at afhjælpe den usædvanlige markedssituation, der er

opstået efter begivenhederne i forbindelse med bovin spongiform encephalopati (BSE) og det efterfølgende udbrud af mund- og klovesyge. Yderligere produkter kunne således opkøbes til intervention. Da undtagelsesbestemmelserne ikke mere gælder for licitationer i andet kvartal af 2002, bør forordning (EØF) nr. 1627/89 ændres tilsvarende.

(3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset artikel 10, første punktum, i forordning (EF) nr. 562/2000 kan der ikke indgives bud den fjerde tirsdag i marts 2002.

Artikel 2

1. Bilaget til forordning (EØF) nr. 1627/89 affattes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

2. Uanset artikel 16, stk. 2, i forordning (EF) nr. 562/2000 er leveringsperioden for anden licitation i andet kvartal af 2002 på 24 kalenderdage.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 2 anvendes for licitationer, der åbnes i andet kvartal af 2002.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 315 af 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EFT L 68 af 16.3.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT L 208 af 1.8.2001, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT L 159 af 10.6.1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EFT L 39 af 9.2.2002, s. 4.

⁽⁷⁾ EFT L 165 af 21.6.2001, s. 15.

⁽⁸⁾ EFT L 344 af 28.12.2001, s. 68.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO — LIITE — BILAGA

Estados miembros o regiones de Estados miembros y grupos de calidades previstos en el apartado 1 del artículo 1 del Reglamento (CEE) n° 1627/89

Medlemsstater eller regioner og kvalitetsgrupper, jf. artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1627/89

Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats sowie die in Artikel 1 Absatz 1 der Verordnung (EWG) Nr. 1627/89 genannten Qualitätsgruppen

Κράτη μέλη ή περιοχές κρατών μελών και ομάδες ποιότητας που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1627/89

Member States or regions of a Member State and quality groups referred to in Article 1(1) of Regulation (EEC) No 1627/89

États membres ou régions d'États membres et groupes de qualités visés à l'article 1er, paragraphe 1, du règlement (CEE) n° 1627/89

Stati membri o regioni di Stati membri e gruppi di qualità di cui all'articolo 1, paragrafo 1, del regolamento (CEE) n. 1627/89

In artikel 1, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 1627/89 bedoelde lidstaten of gebieden van een lidstaat en kwaliteitsgroepen

Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros e grupos de qualidades referidos no n.º 1 do artigo 1.º do Regulamento (CEE) n.º 1627/89

Jäsenvaltiot tai alueet ja asetuksen (ETY) N:o 1627/89 1 artiklan 1 kohdan tarkoittamat laaturyhmit

Medlemsstater eller regioner och kvalitetsgrupper som avses i artikel 1.1 i förordning (EEG) nr 1627/89

Estados miembros o regiones de Estados miembros	Categoría A	Categoría C				
Medlemsstat eller region	Kategori A	Kategori C				
Mitgliedstaaten oder Gebiete eines Mitgliedstaats	Kategorie A	Kategorie C				
Κράτος μέλος ή περιοχή κράτους μέλους	Κατηγορία Α	Κατηγορία Γ				
Member States or regions of a Member State	Category A	Category C				
États membres ou régions d'États membres	Catégorie A	Catégorie C				
Stati membri o regioni di Stati membri	Categoria A	Categoria C				
Lidstaat of gebied van een lidstaat	Categorie A	Categorie C				
Estados-Membros ou regiões de Estados-Membros	Categoria A	Categoria C				
Jäsenvaltiot tai alueet	Luokka A	Luokka C				
Medlemsstater eller regioner	Kategori A	Kategori C				
	U	R	O	U	R	O

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 493/2002

af 19. marts 2002

om tilpasning af Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 om den fælles markedsordning for æg og Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 om den fælles markedsordning for fjerkrækød for så vidt angår den kombinerede nomenklaturskode for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 234/79 af 5. februar 1979 om fremgangsmåden ved tilpasning af nomenklaturen i den fælles toldtarif for så vidt angår landbrugsprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽³⁾ er der gennemført ændringer af den kombinerede nomenklatur for visse produkter.
- (2) Der bør derfor foretages en tilpasning af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg⁽⁴⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1516/96⁽⁵⁾, og af artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød⁽⁶⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2916/95⁽⁷⁾.
- (3) Tilpasningerne bør anvendes fra samme tidspunkt som forordning (EF) nr. 2031/2001.

- (4) De i denne forordning fastsatte bestemmelser er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I bilag I til forordning (EØF) nr. 2771/75 ændres linjen:

- »1905 30 — Søde kiks, biscuits og småkager; vafler«
til linjerne:
»1905 31 — Søde kiks, biscuits og småkager«
og
»1905 32 — Vafler«

Artikel 2

I artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2777/75 ændres KN-koderne »0210 90 71 og 0210 90 79« til KN-koderne »0210 99 71 og 0210 99 79«.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 34 af 9.2.1979, s. 2.

⁽²⁾ EFT L 349 af 31.12.1994, s. 105.

⁽³⁾ EFT L 279 af 23.10.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49.

⁽⁵⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 99.

⁽⁶⁾ EFT L 282 af 1.11.1975, s. 77.

⁽⁷⁾ EFT L 305 af 19.12.1995, s. 49.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 494/2002

af 19. marts 2002

om supplerende tekniske foranstaltninger for genopbygning af kulmulebestanden i ICES-underområde III, IV, V, VI og VII og ICES-afsnit VIIIa,b,d,e

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 973/2001⁽²⁾, særlig artikel 45, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I november 2000 erklærede Det Internationale Havundersøgelsesråd, at kulmulebestanden i ICES-underområde III, IV, V, VI og VII og ICES-afsnit VIIIa,b,d,e er i alvorlig fare for at bryde sammen.
- (2) Størstedelen af denne kulmulebestand forekommer i ICES-underområde V, VI og VII og ICES-afsnit VIIIa,b,d,e.
- (3) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/2001 af 14. juni 2001 om foranstaltninger for genopbygning af kulmulebestanden i ICES-underområde III, IV, V, VI og VII og ICES-afsnit VIIIa,b,d,e og om dertil knyttede betingelser for kontrol af fiskerfartøjers aktiviteter⁽³⁾ blev der fastsat en række supplerende tekniske foranstaltninger med henblik på at genopbygge bestanden.
- (4) Disse tekniske foranstaltninger er kun gyldige indtil den 1. marts 2002. På nævnte tidspunkt vil forordning (EF) nr. 850/98 imidlertid endnu ikke være blevet revideret. Kulmulebestanden vil blive ramt alvorligt, hvis anvendelsen af disse foranstaltninger afbrydes.
- (5) Derfor er et øjeblikkeligt indgreb påkrævet for at sikre, at de foranstaltninger, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1162/2001, fortsat anvendes, indtil Rådet har vedtaget en revideret udgave af forordning (EF) nr. 850/98.
- (6) Fiskeri med bomtrawl med en maskestørrelse på under 100 mm inden for områder, hvor der ellers ikke må fiskes med andre trukne redskaber med en maskestørrelse på 100 mm eller derover, vil sandsynligvis ikke skade bevarelsen af kulmulebestanden, da der ved et sådant fiskeri med bomtrawl kun er en meget lille kulmuleandel i bifangsterne. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at de lave bifangstniveauer ikke overskrides,

og at tidsperioden og det geografiske område, hvori sådant fiskeri kan finde sted, begrænses.

- (7) Artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1162/2001 fastsætter en undtagelse, der er berettiget, når begrænsningen af kulmulefiskeriet vil indebære alvorlige økonomiske vanskeligheder for små fiskerfartøjer, der fisker på daglig basis. Denne undtagelse har kun ubetydelige konsekvenser for bevarelsen og genopbygningen af kulmulebestanden og bør derfor opretholdes.
- (8) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fiskeri og Akvakultur —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning gælder for fiskerfartøjer, der fisker i ICES-underområde V og VI, ICES-afsnit VIIIb,c,f,g,h,j,k og ICES-afsnit VIIIa,b,d,e.

Artikel 2

1. Uanset artikel 4, stk. 4, og artikel 15 i forordning (EF) nr. 850/98 må fangster af kulmule (*Merluccius merluccius*) om bord på fartøjer, der medfører trukne redskaber, bortset fra bomtrawl, med en maskestørrelse på 55 til 99 mm, ikke overstige 20 % af vægten af den samlede fangst af marine organismer om bord, og kulmulefangsterne om bord på alle fartøjer, der medfører bomtrawl med en maskestørrelse på 55 til 99 mm, må ikke overstige 5 % af vægten af den samlede fangst af marine organismer om bord.

2. Betingelserne i stk. 1 gælder ikke for fartøjer med en længde overalt på under 12 m, der går i havn igen senest 24 timer efter deres sidste udsejling.

Artikel 3

Det er forbudt at anvende:

- a) undtagen i ICES-underområde V og VI, en fangstpose og/eller et forlængelsesstykke på trukne redskaber, undtagen bomtrawl med en maskestørrelse på over 55 mm, der ikke er fremstillet af enkeltgarn, som ingen steder har en tykkelse på over 6 mm, eller af dobbeltgarn, som ingen steder har en tykkelse på over 4 mm

⁽¹⁾ EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 137 af 19.5.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 159 af 14.6.2001, s. 4.

- b) andre bundtrukne redskaber end bomtrawl med en fangstpose med 70-89 mm maskestørrelse, som intet sted, bortset fra sømforstærkninger og sammenføjn timer, har mere end 120 masker i omkreds
- c) bundtrukne redskaber, der har individuelle firsidede masker, hvis maskestolper ikke er omtrent lige lange
- d) bundtrukne redskaber, hvortil en fangstpose med en maskestørrelse på under 100 mm er fastgjort på anden måde end ved indsyning i den del af nettet, der sidder foran den.

Artikel 4

Det er forbudt at medføre og anvende bomtrawl med en maskestørrelse, som er lig med eller større end 70 mm, medmindre hele den øverste halvdel af den forreste del af dette trawl består af et panel uden nogen enkeltmaske med en maskestørrelse på under 180 mm, som er fastgjort

- direkte til nettets overtælle, eller
- til højst tre rækker netmateriale med en hvilken som helst maskestørrelse, som er fastgjort direkte til overtællen.

Panelet skal strække sig mod nettets bagende over mindst det antal masker, der fremkommer ved, at

- a) længden i meter af nettets bom divideres med 12, og
- b) resultatet i henhold til litra a) multipliceres med 5 400, og
- c) resultatet i henhold til litra b) divideres med maskestørrelsen i mm på den mindste maske i panelet, og
- d) decimaler eller andre brøkdele udelades i resultatet i henhold til litra c).

Artikel 5

1. Med henblik på anvendelse af stk. 2 afgrænses følgende geografiske områder:

- a) det område, som afgrænses af lige linjer trukket mellem følgende geografiske koordinater og eksklusive enhver del af området, som er beliggende inden for 12 sømil målt fra Irlands basislinjer:

53° 30' N, 11° 00' V

53° 30' N, 12° 00' V

53° 00' N, 12° 00' V

51° 00' N, 11° 00' V

49° 30' N, 11° 00' V

49° 30' N, 07° 00' V

51° 00' N, 07° 00' V

51° 00' N, 10° 30' V

51° 30' N, 11° 00' V

53° 30' N, 11° 00' V

- b) det område, som afgrænses af lige linjer trukket mellem følgende geografiske koordinater og eksklusive enhver del af området, som er beliggende inden for 12 sømil målt fra Frankrigs basislinjer:

48° 00' N, 06° 00' V

48° 00' N, 07° 00' V

45° 00' N, 02° 00' V

44° 00' N, 02° 00' V

et punkt på Frankrigs kyst ved 44° 00' N

et punkt på Frankrigs kyst ved 45° 30' N

45° 30' N, 02° 00' V

45° 45' N, 02° 00' V

48° 00' N, 06° 00' V.

2. I de i stk. 1 afgrænsede områder

- er det forbudt at udøve fiskeri med trukne redskaber, bortset fra bomtrawl, med 55-99 mm maskestørrelse, og
- er det forbudt helt eller delvis at nedsænke eller på anden måde, uanset formålet, at anvende trukne redskaber, bortset fra bomtrawl, med 55-99 mm maskestørrelse, og
- skal alle trukne redskaber, bortset fra bomtrawl, med 55-99 mm maskestørrelse være fastsurret og stuvet i henhold til artikel 20, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁽¹⁾.

I de i stk. 1, litra a), afgrænsede områder

- er det forbudt at udøve fiskeri med faste redskaber med en maskestørrelse på under 120 mm, og
- er det forbudt helt eller delvis at nedsænke eller på anden måde, uanset formålet, at anvende faste redskaber med en maskestørrelse på under 120 mm, og
- skal alle faste redskaber med en maskestørrelse på under 120 mm være fastsurret og stuvet i henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2847/93.

I de i stk. 1, litra b), afgrænsede områder

- er det forbudt at udøve fiskeri med faste redskaber med en maskestørrelse på under 100 mm, og
- er det forbudt helt eller delvis at nedsænke eller på anden måde, uanset formålet, at anvende faste redskaber med en maskestørrelse på under 100 mm, og
- skal alle faste redskaber med en maskestørrelse på under 100 mm være fastsurret og stuvet i henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2847/93.

⁽¹⁾ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

Artikel 6

1. I de i artikel 5, stk. 1, litra a), afgrænsede områder må bomtrawl med en maskestørrelse på 55 til 99 mm kun helt eller delvis anvendes eller sættes i havet i den del af områderne, der ligger øst for 07° 30' V, og kun i perioden fra april til oktober.

2. I de i artikel 5, stk. 1, litra b), afgrænsede områder må bomtrawl med en maskestørrelse på 55 til 99 mm kun helt eller delvis anvendes eller sættes i havet i den del af områderne, der ligger syd for 46° 00' N, og kun i perioden fra juni til september.

3. I de i artikel 5, stk. 1, litra a) og b), afgrænsede områder, som ligger uden for de i stk. 1 og 2 omhandlede områder, skal bomtrawl med en maskestørrelse på 55 til 99 mm være fastsurret og stuvet i henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2847/93.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. marts 2002.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/12/EF

af 5. marts 2002

om ændring af Rådets direktiv 79/267/EØF for så vidt angår krav til solvensmargen for livsforsikringsselskaber

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

91/675/EØF ⁽⁶⁾, om behovet for en yderligere harmonisering af solvensmargenen.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 55,

- (5) Kommissionen har udarbejdet ovennævnte rapport på grundlag af de henstillinger, der blev fremsat i rapporten om forsikringsselskabers solvens fra konferencen af forsikringstilsynsmyndigheder i Den Europæiske Unions medlemsstater.

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

- (6) Det nuværende systems enkle og solide struktur har ifølge rapporten fungeret tilfredsstillende og er baseret på fornuftige principper, der drager fordel af en høj grad af gennemsigtighed, men der er i visse tilfælde konstateret svagheder.

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Köln den 3. og 4. juni 1999 og i Lissabon den 23. og 24. marts 2000, anerkendes betydningen af forsikringsselskabernes solvensmargen til beskyttelse af forsikringstagerne i det indre marked ved at sikre, at forsikringsselskaberne har tilstrækkelig kapital i forhold til karakteren af deres risici.

- (7) Der er behov for at forenkle og forhøje den eksisterende minimumsgarantifond, især som følge af den stigning i skadeserstatninger og driftsomkostninger, der er sket siden kravets indførelse.

- (2) Rådets første direktiv 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed ⁽⁴⁾ kræver, at forsikringsselskaber skal have en solvensmargen.

- (8) Med henblik på at forbedre kvaliteten af solvensmargenen bør muligheden for at medregne kommende udbytte i den faktiske solvensmargen begrænses og underlægges visse betingelser og under alle omstændigheder ophøre efter 2009.

- (3) Kravet om, at forsikringsselskaber ud over deres forsikringsmæssige hensættelser til at opfylde deres policeforpligtelser etablerer en solvensmargen til at beskytte dem mod negative udsving i deres forretninger, er et vigtigt element i systemet med forsigtighedstilsyn for at beskytte forsikrede personer og forsikringstagere.

- (9) For at undgå større og drastiske stigninger i minimumsgarantifonden i fremtiden bør der indføres en mekanisme, hvorefter den justeres efter det europæiske forbrugerprisindeks.

- (4) De eksisterende regler om solvensmargen som fastsat ved direktiv 79/267/EØF har stort set været uændrede i den efterfølgende fællesskabslovgivning, og Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed (tredje livsforsikringsdirektiv) ⁽⁵⁾ pålagde Kommissionen at aflægge rapport til Forsikringskomitéen, der blev nedsat ved Rådets direktiv

- (10) I særlige tilfælde, hvor forsikringstagernes rettigheder er i fare, er der behov for, at de kompetente myndigheder bemyndiges til at gribe ind på et tilstrækkelig tidligt tidspunkt, men i udøvelsen af denne bemyndigelse bør de kompetente myndigheder oplyse forsikringsselskaberne om årsagerne til sådanne tilsynsforanstaltninger i overensstemmelse med principperne om sund offentlig forvaltning og rimelig behandling. Så længe der hersker en sådan situation, bør de kompetente myndigheder ikke kunne attestere, at forsikringsvirksomheden har en tilstrækkelig solvensmargen.

- (11) På baggrund af markedsudviklingen med hensyn til karakteren af genforsikringsdækning, som købes af primære forsikringsgivere, er der et behov for, at de kompetente myndigheder bemyndiges til at mindske reduktionen af solvensmargenkravet under visse omstændigheder.

⁽¹⁾ EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 123.

⁽²⁾ EFT C 193 af 10.7.2001, s. 21.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 4.7.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Rådets afgørelse af 14.2.2002.

⁽⁴⁾ EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18.7.1995, s. 7).

⁽⁵⁾ EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

⁽⁶⁾ EFT L 374 af 31.12.1991, s. 32.

- (12) Dette direktiv fastsætter minimumsnormer for solvensmargenen, og et hjemland bør være i stand til at foreskrive strengere regler for forsikringsselskaber, der er godkendt af dets egne kompetente myndigheder.
- (13) Direktiv 79/267/EØF bør ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte —

en måned i forvejen, og at de inden for denne frist kan forbyde betalingen

- iii) de relevante bestemmelser i vedtægterne kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvending mod ændringen, jf. dog kriterierne i nr. i) og ii)

- b) lovmæssige og frie reserver, der ikke modsvarer forpligtelser

- c) det udbytte eller tab efter fradrag af dividende, der skal betales

- d) i det omfang national lovgivning tillader det: de bonusreserver, der er opført på balancen, for så vidt de kan anvendes til dækning af eventuelle tab og ikke er afsat til udlodning til forsikringstagere.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 79/267/EØF

Direktiv 79/267/EØF ændres således:

- 1) Artikel 3, nr. 2, affattes således:

»2) gensidige forsikringsselskaber, såfremt:

- vedtægterne giver mulighed for enten opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne eller indkaldelse af bidrag fra andre personer, der har påtaget sig en forpligtelse hertil, og
- den årlige præmieindtægt, der opkræves i forbindelse med virksomhed, som omfattes af dette direktiv, ikke overstiger 5 000 000 EUR i tre på hinanden følgende år. Hvis dette beløb overskrides i tre på hinanden følgende år, gælder dette direktiv fra det fjerde år.

Denne artikel hindrer dog ikke gensidige forsikringsselskaber i at ansøge om eller bevare godkendelse i henhold til dette direktiv.«

- 2) Artikel 18, 19, og 20 affattes således:

»Artikel 18

1. Hver medlemsstat pålægger hvert forsikringsselskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende på dens område, til enhver tid at råde over en i forhold til dets samlede virksomhed tilstrækkelig faktisk solvensmargen, der mindst svarer til kravene i dette direktiv.

2. Den faktiske solvensmargen består af forsikringsselskabets formue fri for enhver påregnelig forpligtelse og med fradrag af immaterielle værdier, herunder:

- a) den indbetalte aktiekapital eller, for gensidige forsikringsselskaber, den faktiske grundfond plus eventuelle medlemskonti, forudsat at disse konti opfylder alle følgende kriterier:

- i) vedtægterne fastsætter, at betalinger fra disse konti til medlemmerne kun kan foretages, hvis den faktiske solvensmargen ikke herved falder under det krævede niveau, eller efter selskabets opløsning, hvis hele selskabets øvrige gæld er afviklet
- ii) vedtægterne fastsætter, for så vidt angår de i nr. i) omhandlede betalinger, når disse sker af andre årsager end individuelle medlemsophør, at de kompetente myndigheder underrettes herom mindst

Den faktiske solvensmargen reduceres med forsikringsselskabets direkte besiddelse af egne aktier.

3. Den faktiske solvensmargen kan også bestå af følgende:

- a) Kumulative præferenceaktier og ansvarlig indskudskapital op til 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen, hvoraf ansvarlig indskudskapital med fast løbetid eller kumulative præferenceaktier med fast løbetid højst må udgøre 25 %, forudsat at der i tilfælde af forsikringsselskabets konkurs eller likvidation findes bindende aftaler om, at ansvarlig indskudskapital eller præferenceaktier efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt.

For ansvarlig indskudskapital skal følgende betingelser ligeledes være opfyldt:

- i) kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning
- ii) for indskudskapital med fast løbetid skal den oprindelige løbetid være mindst fem år. Senest et år inden tilbagebetalingsdatoen forelægger forsikringsselskabet med henblik på godkendelse de kompetente myndigheder en plan over, hvorledes den faktiske solvensmargen vil blive fastholdt på eller bragt op på det krævede niveau ved løbetidens udløb, medmindre den andel, den ansvarlige indskudskapital kan udgøre af den faktiske solvensmargen, nedsættes gradvis i løbet af mindst de sidste fem år inden den aftalte tilbagebetalingsdag. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til anticiperet tilbagebetaling af sådanne midler, når anmodning herom indgives af det emitterende forsikringsselskab, og dets faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau
- iii) for indskudskapital, for hvilken der ikke er fastsat nogen løbetid, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre indskudskapitalen ikke længere medregnes som en komponent af den faktiske

solvensmargen, eller medmindre de kompetente myndigheders forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. I sidstnævnte tilfælde underretter forsikringsselskabet mindst seks måneder inden datoen for den foreslåede tilbagebetaling de kompetente myndigheder med angivelse af den faktiske solvensmargen og den obligatoriske solvensmargen før og efter denne tilbagebetaling. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse til tilbagebetalingen, hvis forsikringsselskabets faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau

- iv) låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra likvidation af forsikringsselskabet, skal tilbagebetales inden de aftalte forfaldsdatoer
 - v) låneaftalen kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvendinger mod ændringen.
- b) Værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter — herunder andre kumulative præferenceaktier end de i litra a) omhandlede — op til 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen for alle de værdipapirer og al den ansvarlig indskudskapital, der er omhandlet i litra a), forudsat at de opfylder følgende betingelser:
- i) de må ikke kunne tilbagebetales på ihændehaberens initiativ eller uden den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse
 - ii) aftaler i forbindelse med gældsstiftelsen skal give forsikringsselskabet mulighed for at udskyde betaling af renter af gælden
 - iii) långiverens krav mod forsikringsselskabet skal efterstilles al anden ikke efterstillet gæld
 - iv) de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke betalte renter skal kunne medgå til dækning af tabene, samtidig med at forsikringsselskabet skal kunne fortsætte sin virksomhed
 - v) kun faktisk indbetalte beløb må tages i betragtning.

4. Efter ansøgning og dokumentation herfor fra selskabet rettet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds indforståelse kan den faktiske solvensmargen også bestå af følgende:

- a) Indtil den 31. december 2009 et beløb, der svarer til 50 % af selskabets fremtidige overskud, men som hverken overstiger 25 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen. Størrelsen af det fremtidige overskud bestemmes ved at multiplicere det skønnede årlige overskud med en faktor, der er udtryk for kontraktens gennemsnitlige restvarighed. Denne faktor kan ikke overstige 6. Det skønnede årlige overskud kan ikke overstige det aritmetiske gennemsnit af det i løbet af de seneste fem år opnåede overskud inden for de i artikel 1, nr. 1, opregnede former for virksomhed.

De kompetente myndigheder kan kun godkende medregning af et sådant beløb i forbindelse med den faktiske solvensmargen;

- i) hvis de kompetente myndigheder forelægges en aktuarrapport, der underbygger sandsynligheden for sådanne overskud i fremtiden, og
 - ii) for så vidt den del af det fremtidige overskud, der følger af de i litra c) omhandlede skjulte nettoreserver, ikke allerede er medregnet.
- b) Såfremt der ikke anvendes zillmering, eller såfremt der anvendes zillmering, som ikke når op på de akquisitionstillæg, som indgår i præmien: forskellen mellem den præmiehensættelse, der ikke er zillmeret eller delvis zillmeret, og en præmiehensættelse, der er zillmeret med en zillmeringssats, der er lig med de akquisitionstillæg, som indgår i præmien. Dette beløb må dog ikke overstige 3,5 % af summen af forskellen mellem livsforsikringskapitalerne og præmiehensættelserne for alle de kontrakter, hvor zillmering er mulig. Denne forskel nedsættes med et beløb, som svarer til eventuelle ikke afskrevne akquisitionstillæg, der er opført som et aktiv.
- c) De skjulte nettoreserver, der er opstået som følge af ansættelsen af aktiver, i det omfang sådanne skjulte nettoreserver ikke har karakter af et undtagelsestilfælde.
- d) Halvdelen af den ikke indbetalte aktiekapital eller grundfond, når den indbetalte del udgør 25 % af denne kapital eller fond, højst med et beløb svarende til 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen.

5. De ændringer af stk. 2, 3 og 4, som foretages for at tage hensyn til en udvikling, der begrundes en teknisk tilpasning af de elementer, der kan indgå i den faktiske solvensmargen, vedtages efter proceduren i artikel 2 i direktiv 91/675/EØF (*).

(* EFT L 374 af 31.12.1991, s. 32.

Artikel 19

1. Med forbehold af artikel 20 bestemmes den obligatoriske solvensmargen som anført i stk. 2-7, alt efter hvilke forsikringsklasser der udøves.

2. For den forsikringsvirksomhed, der er omhandlet i artikel 1, nr. 1, litra a) og b), bortset fra forsikringsvirksomhed knyttet til investeringsfonds, og for den i artikel 1, nr. 3, omhandlede virksomhed er den obligatoriske solvensmargen lig med summen af følgende to resultater:

- a) Første resultat:

Det tal, der svarer til 4 % af præmiehensættelserne, vedrørende direkte forsikringsvirksomhed og overtager af genforsikring uden fradrag af afgivelse i genforsikring, multipliceres med det forhold, der i det seneste regnskabsår bestod mellem præmiehensættelsernes samlede beløb, med fradrag af afgivelserne i genforsikring, og præmiehensættelsernes bruttobeløb; dette forhold må under ingen omstændigheder være mindre end 85 %.

b) Andet resultat:

For de kontrakter, hvor risikosummen ikke er negativ, multipliceres det tal, der udgør 0,3 % af risikosummen, som forsikrings-selskabet har påtaget sig ansvaret for, med det forhold, der i det seneste regnskabsår bestod mellem størrelsen af den samlede risikosum, for hvilken selskabet forbliver ansvarligt efter afgivelse og retrocession i genforsikring, og den samlede risikosum uden fradrag af afgivelse i genforsikring. Dette forhold må under ingen omstændigheder være under 50 %.

For ophørende dødsfaldsforsikringer med en løbetid på højst tre år udgør procentsatsen 0,1 %. For dødsfaldsforsikringer med en løbetid på over tre år, men ikke over fem år, udgør procentsatsen 0,15 %

3. For de accessoriske forsikringer, der er omhandlet i artikel 1, nr. 1, litra c), er den obligatoriske solvensmargen lig med den obligatoriske solvensmargen for forsikrings-selskaber som fastsat i artikel 16a i direktiv 73/239/EØF, eksklusiv hensættelserne i nævnte direktivs artikel 17.

4. For de i artikel 1, nr. 1, litra d), omhandlede sygeforsikringer, som indgås for en lang periode og er uopsigelige, er den obligatoriske solvensmargen lig med

a) 4 % af præmiehensættelserne, beregnet som angivet i stk. 2, litra a), i nærværende artikel, plus

b) den obligatoriske solvensmargen for forsikrings-selskaber som fastsat i artikel 16a i direktiv 73/239/EØF, eksklusiv hensættelserne i nævnte direktivs artikel 17. Betingelsen i nævnte direktivs artikel 16a, stk. 6, litra b), om oprettelse af en alderdomsreserve, kan dog erstattes med et krav om, at policerne tegnes på gruppebasis.

5. For den i artikel 1, nr. 2, litra b), omhandlede kapitaliseringsvirksomhed er den obligatoriske solvensmargen lig med 4 % af præmiehensættelserne, beregnet som angivet i stk. 2, litra a), i nærværende artikel.

6. For tontine-virksomhed som omhandlet i artikel 1, nr. 2, litra a), er den obligatoriske solvensmargen lig med 1 % af sammenslutningernes formue.

7. For forsikringsvirksomhed som omhandlet i artikel 1, nr. 1, litra a) og b), som er knyttet til investeringsfunds, samt for den i artikel 1, nr. 2, litra c), d) og e), nævnte virksomhed, er den obligatoriske solvensmargen lig med summen af følgende:

a) i det omfang forsikrings-selskabet påtager sig en investeringsrisiko, 4 % af de forsikringsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i stk. 2, litra a), i nærværende artikel

b) i det omfang selskabet ikke påtager sig en investeringsrisiko, men det beløb, der skal dække driftsomkostningerne, fastsættes for en periode på over fem år, 1 % af

de forsikringsmæssige hensættelser, beregnet som angivet i stk. 2, litra a), i nærværende artikel

c) i det omfang selskabet ikke påtager sig en investeringsrisiko, og det beløb, der skal dække driftsomkostningerne, ikke fastsættes for en periode på over fem år, et beløb svarende til 25 % af det sidste regnskabsårs administrative nettoomkostninger i forbindelse med dets virksomhed

d) i det omfang forsikrings-selskabet påtager sig en dødsrisiko, 0,3 % af risikosummen, beregnet som angivet i stk. 2, litra b), i nærværende artikel.

Artikel 20

1. En tredjedel af den obligatoriske solvensmargen som fastsat i artikel 19 udgør garantifonden. Den består af de bestanddele, der er nævnt i artikel 18, stk. 2 og 3 og — med samtykke fra hjemlandets kompetente myndighed — stk. 4, litra c).

2. Garantifonden skal være på mindst 3 000 000 EUR.

Hver medlemsstat kan træffe bestemmelse om, at minimumsgarantifonden reduceres med en fjerdedel for gensidige selskaber og selskaber af gensidiglignende karakter og tontine-selskaber.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 20a

1. Det beløb i euro, der er fastsat i artikel 20, stk. 2, justeres årligt og første gang den 20. september 2003 for at tage hensyn til ændringerne i det europæiske forbrugerprisindeks, der omfatter alle medlemsstater og offentliggøres af Eurostat.

Beløbet tilpasses automatisk ved at forhøje grundbeløbet i euro med den procentændring i nævnte indeks, der er sket i perioden mellem dette direktivs ikrafttræden og undersøgelsestidspunktet, og afrundes opad til et multiplum af 100 000 EUR.

Hvis ændringen siden sidste tilpasning er mindre end 5 %, foretages ingen tilpasning.

2. Kommissionen underretter hvert år Europa-Parlamentet og Rådet om undersøgelsen og det tilpassede beløb, der er nævnt i stk. 1.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 24a

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at stille krav om en finansiel genopretningsplan for de forsikrings-selskaber, hvor de kompetente myndigheder finder, at forsikringstagernes rettigheder er i fare. Den finansielle genopretningsplan skal for de følgende tre regnskabsår mindst indeholde oplysninger eller dokumentation vedrørende

a) anslåede administrationsomkostninger, navnlig de løbende almindelige omkostninger og provisioner

b) en oversigt, der giver detaljerede oplysninger om de forventede indtægter og udgifter i forbindelse med direkte forsikringsvirksomhed, overtagelse af genforsikring og afgivelse i genforsikring

c) en prognosticeret balance

d) skøn over de finansielle midler, der er bestemt til dækning af forpligtelser og den obligatoriske solvensmargen

e) den generelle genforsikringspolitik.

2. Når forsikringstagernes rettigheder er i fare, fordi forsikringsselskabets finansielle situation forværres, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge et forsikringsselskab at have en højere obligatorisk solvensmargen for at sikre, at selskabet er i stand til at opfylde solvenskravene i den nærmeste fremtid. Niveaueet for denne højere obligatoriske solvensmargen baseres på en finansiell genopretningsplan som omhandlet i stk. 1.

3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at nedjustere alle de elementer, der kan indgå i den faktiske solvensmargen, særlig når der har været en betydelig ændring i disse elementers markedsværdi siden udgangen af det foregående regnskabsår.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at mindske reduktionen på basis af genforsikring af solvensmargenen som bestemt i artikel 19, når

a) karakteren eller kvaliteten af en genforsikringskontrakt er ændret betydeligt siden det foregående regnskabsår

b) der ikke er nogen risikooverførsel eller kun en ubetydelig risikooverførsel inden for rammerne af genforsikringskontrakten.

5. Hvis de kompetente myndigheder har krævet en finansiell genopretningsplan for forsikringsselskabet i henhold til stk. 1, undlader de at udstede godkendelses-certifikat i henhold til artikel 10, stk. 3, andet afsnit, i dette direktiv, artikel 14, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 90/619/EØF (andet livsforsikringsdirektiv) (*) og artikel 11, stk. 2, i Rådets direktiv 92/96/EØF (tredje livsforsikringsdirektiv) (**), så længe de er af den opfattelse, at forsikringstagernes rettigheder er i fare, jf. stk. 1.

(*) EFT L 330 af 29.11.1990, s. 50. Senest ændret ved direktiv 92/96/EØF (EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1).

(**) EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).«

Artikel 2

Overgangsperiode

1. Medlemsstaterne kan indrømme de forsikringsselskaber, som ved nærværende direktivs ikrafttræden udøver virksomhed på deres område inden for en eller flere af de klasser, der er nævnt i bilaget til direktiv 79/267/EØF, en frist på fem år fra datoen for nærværende direktivs ikrafttræden til at efterkomme kravene i artikel 1 i nærværende direktiv.

2. Medlemsstaterne kan indrømme de i stk. 1 omhandlede selskaber, som ved udløbet af fristen på fem år endnu ikke har tilvejebragt den obligatoriske solvensmargen fuldt ud, en yderligere frist på højst to år, på betingelse af, at disse selskaber i overensstemmelse med artikel 24 i direktiv 79/267/EØF har forelagt de foranstaltninger, som de har til hensigt at træffe for at nå denne margen, for tilsynsmyndighederne til godkendelse.

Artikel 3

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 20. september 2003 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne fastsætter, at de bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, først anvendes i forbindelse med tilsyn for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2004 eller i løbet af det kalenderår.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

4. Senest den 1. januar 2007 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det er nødvendigt, om behovet for yderligere harmonisering. Rapporten angiver, hvordan medlemsstaterne har gjort brug af de i direktivet indeholdte muligheder, og hvorvidt de skønsbeføjelser, som er overdraget de nationale tilsynsmyndigheder, har bevirket væsentlige forskelle med hensyn til tilsynet i det indre marked.

Artikel 4

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 5***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

R. DE RATO Y FIGAREDO

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/13/EF

af 5. marts 2002

om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF for så vidt angår krav til solvensmargenen for skadesforsikringselskaber

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 55,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I handlingsplanen for finansielle tjenesteydelser, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i Köln den 3. og 4. juni 1999 og i Lissabon den 23. og 24. marts 2000, anerkendes betydningen af forsikringselskabernes solvensmargen til beskyttelse af forsikringstagerne i det indre marked ved at sikre, at forsikringselskaberne har tilstrækkelig kapital i forhold til karakteren af deres risici.
- (2) Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrative og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring ⁽⁴⁾ kræver, at forsikringselskaber skal have en solvensmargen.
- (3) Kravet om, at forsikringselskaber ud over deres forsikringsmæssige hensættelser til at opfylde deres policeforpligtelser etablerer en solvensmargen til at beskytte dem mod negative udsving i deres forretninger, er et vigtigt element i systemet med forsigtighedstilsyn til beskyttelse af forsikrede personer og forsikringstagere.
- (4) De eksisterende regler om solvensmargen som fastsat ved direktiv 73/239/EØF har stort set været uændrede i den efterfølgende fællesskabslovgivning, og Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed, bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv) ⁽⁵⁾ pålagde Kommissionen at aflægge rapport til Forsikringskomitéen, der blev nedsat ved Rådets direktiv 91/675/EØF ⁽⁶⁾, om behovet for en yderligere harmonisering af solvensmargenen.
- (5) Kommissionen har udarbejdet ovennævnte rapport på grundlag af de henstillinger, der blev fremsat i rapporten om forsikringselskabers solvens fra konferencen af forsikringstilsynsmyndigheder i Den Europæiske Unions medlemsstater.
- (6) Det nuværende systems enkle og solide struktur har ifølge rapporten fungeret tilfredsstillende og er baseret på fornuftige principper, der drager fordel af en høj grad af gennemsigtighed, men der er i visse tilfælde konstateret svagheder, især hvad angår følsomme risikoprofiler.
- (7) Der er behov for at forenkle og forhøje de eksisterende minimumsgarantifonde, især som følge af stigningen i skadeserstatninger og driftsomkostninger som følge af inflationen. Tærsklen for, hvornår den laveste procentsats anvendes ved beregning af solvensmargenen på grundlag af præmier og skader, bør også forhøjes tilsvarende.
- (8) For at undgå større og drastiske stigninger i tærsklerne og i minimumsgarantifondene i fremtiden bør der indføres en mekanisme, hvorefter de justeres efter det europæiske forbrugerprisindeks.
- (9) I særlige tilfælde, hvor forsikringstagernes rettigheder er i fare, er der behov for, at de kompetente myndigheder bemyndiges til at gribe ind på et tilstrækkelig tidligt tidspunkt, men i udøvelsen af denne bemyndigelse bør de kompetente myndigheder oplyse forsikringselskaberne om årsagerne til sådanne tilsynsforanstaltninger i overensstemmelse med principperne om sund offentlig forvaltning og rimelig behandling. Så længe der hersker en sådan situation, bør de kompetente myndigheder ikke kunne attestere, at forsikringsvirksomheden har en tilstrækkelig solvensmargen.
- (10) På baggrund af markedsudviklingen med hensyn til karakteren af genforsikringsdækning, som købes af primære forsikringsgivere, er der et behov for, at de kompetente myndigheder bemyndiges til at mindske reduktionen af solvensmargenkravet under visse omstændigheder.
- (11) Hvis en forsikringsgiver mærkbart reducerer eller helt ophører med tegningen af nye policer, er der behov for at fastsætte en tilstrækkelig solvensmargen med hensyn til de tilbageværende forpligtelser for bestående policer som afspejlet i niveauet for de forsikringsmæssige hensættelser.

⁽¹⁾ EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 129.

⁽²⁾ EFT C 193 af 10.7.2001, s. 16.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 4.7.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT) og Rådets afgørelse af 14.2.2002.

⁽⁴⁾ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF (EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65).

⁽⁵⁾ EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

⁽⁶⁾ EFT L 374 af 31.12.1991, s. 32.

- (12) For visse klasser skadesforsikring, som er udsat for en særlig volatil risikoprofil, bør den eksisterende solvensmargen forhøjes væsentligt, således at kravet til solvensmargen bedre afspejler den sande risikoprofil ved policerne.
- (13) For at afspejle konsekvensen af forskellige regnskabs- og aktuarmetoder bør der foretages tilsvarende justeringer af metoden til beregning af kravet til solvensmargen, således at dette beregnes ensartet og konsekvent, hvorved forsikringsselskaberne får lige vilkår.
- (14) Dette direktiv fastsætter minimumsnormer for solvensmargenen, og et hjemland bør være i stand til at foreskrive strengere regler for forsikringsselskaber, der er godkendt af dets egne kompetente myndigheder.
- (15) Direktiv 73/239/EØF bør ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 73/239/EØF

Direktiv 73/239/EØF ændres således:

1) Artikel 3, stk. 1, affattes således:

»1. Dette direktiv vedrører ikke de gensidige forsikringsselskaber, der opfylder følgende betingelser:

- vedtægterne giver mulighed for opkrævning af ekstrabidrag eller nedsættelse af ydelserne
- virksomheden omfatter ikke ansvarsforsikring, medmindre der er tale om en accessorisk sikring i henhold til punkt C i bilaget, eller kreditforsikring og kaution
- den årlige præmieindtægt, der opkræves i forbindelse med virksomhed, som omfattes af dette direktiv, overstiger ikke 5 000 000 EUR, og
- mindst halvdelen af de præmier, der opkræves i forbindelse med virksomhed, som omfattes af dette direktiv, stammer fra fysiske personer, der er deltagere i det gensidige forsikringsselskab.

Dette direktiv vedrører ikke virksomheder, der opfylder følgende betingelser:

- virksomheden udøver ingen anden virksomhed, der er omfattet af dette direktiv, end den, der er omhandlet i klasse 18 under punkt A i bilaget
- denne virksomhed udøves udelukkende på lokalt plan og består kun i naturalydelse, og
- de årlige indtægter fra udøvelse af assistancevirksomhed til personer i vanskeligheder overstiger ikke 200 000 EUR.

Denne artikel hindrer dog ikke gensidige forsikringsselskaber i at ansøge om eller bevare godkendelse i henhold til dette direktiv.«

2) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

1. Hver medlemsstat pålægger hvert forsikringsselskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted er beliggende på dens område, til enhver tid at råde over en i forhold til dets samlede virksomhed tilstrækkelig faktisk solvensmargen, der mindst svarer til kravene i dette direktiv.

2. Den faktiske solvensmargen består af forsikringsselskabets formue fri for enhver påregnelig forpligtelse og med fradrag af immaterielle værdier, herunder:

a) den indbetalte aktiekapital eller, for gensidige forsikringsselskaber, den faktiske grundfond plus eventuelle medlemskonti, forudsat at disse konti opfylder alle følgende kriterier:

i) Vedtægterne fastsætter, at betalinger fra disse konti til medlemmerne kun kan foretages, hvis den faktiske solvensmargen ikke herved falder under det krævede niveau eller, efter selskabets opløsning, hvis hele selskabets øvrige gæld er afviklet.

ii) Vedtægterne fastsætter, for så vidt angår de i nr. i) omhandlede betalinger, når disse sker af andre årsager end individuelle medlemsophør, at de kompetente myndigheder underrettes herom mindst en måned i forvejen, og at de inden for denne frist kan forbyde betalingen.

iii) De relevante bestemmelser i vedtægterne kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvending mod ændringen, jf. dog kriterierne i nr. i) og ii)

b) lovmæssige og frie reserver, der ikke modsvarer forpligtelser

c) det udbytte eller tab efter fradrag af dividende, der skal betales.

Den faktiske solvensmargen reduceres med forsikringsselskabets direkte besiddelse af egne aktier.

For de forsikringsselskaber, der diskonterer eller reducerer deres forsikringsmæssige hensættelser til endnu ikke afviklede skader for at tage hensyn til investeringsafkast som tilladt ved artikel 60, stk. 1, litra g), i Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (*), reduceres den faktiske solvensmargen med forskellen mellem de udiskonterede forsikringsmæssige hensættelser eller forsikringsmæssige hensættelser før reduktion som oplyst i noterne til regnskabet og de diskonterede eller forsikringsmæssige hensættelser efter reduktion. Denne tilpasning foretages for alle risici i punkt A i bilaget, bortset fra de risici, der er anført under klasse 1 og 2. For andre klasser end 1 og 2 er der ikke behov for justering for diskontering af annuiteter, der indgår i de forsikringsmæssige hensættelser.

3. Den faktiske solvensmargen kan også bestå af følgende:

- a) kumulative præferenceaktier og ansvarlig indskudskapital op til 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen, hvoraf ansvarlig indskudskapital med fast løbetid eller kumulative præferenceaktier med fast løbetid højst må udgøre 25 %, forudsat at der i tilfælde af forsikringsselskabets konkurs eller likvidation findes bindende aftaler om, at ansvarlig indskudskapital eller præferenceaktier efterstilles alle andre fordringer og først fyldestgøres, når al anden udestående gæld er betalt.

For ansvarlig indskudskapital skal følgende betingelser ligeledes være opfyldt:

- i) Kun faktisk indbetalte midler tages i betragtning.
- ii) For indskudskapital med fast løbetid skal den oprindelige løbetid være mindst fem år. Senest et år inden tilbagebetalingsdatoen forelægger forsikringsselskabet med henblik på godkendelse de kompetente myndigheder en plan over, hvorledes den faktiske solvensmargen vil blive fastholdt på eller bragt op på det krævede niveau ved løbetidens udløb, medmindre den andel, den ansvarlige indskudskapital kan udgøre af den faktiske solvensmargen, nedsættes gradvis i løbet af mindst de sidste fem år inden den aftalte tilbagebetalingsdag. De kompetente myndigheder kan give tilladelse til anticiperet tilbagebetaling af sådanne midler, når anmodning herom indgives af det emitterende forsikringsselskab, og dets faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau.
- iii) For indskudskapital, for hvilken der ikke er fastsat nogen løbetid, skal der gælde et opsigelsesvarsel på fem år, medmindre indskudskapitalen ikke længere medregnes som en komponent af den faktiske solvensmargen, eller medmindre de kompetente myndigheders forudgående samtykke specielt kræves for tilbagebetaling før tiden. I sidstnævnte tilfælde underretter forsikringsselskabet mindst seks måneder inden datoen for den foreslåede tilbagebetaling de kompetente myndigheder med angivelse af den faktiske solvensmargen og den obligatoriske solvensmargen før og efter denne tilbagebetaling. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse til tilbagebetaling, hvis forsikringsselskabets faktiske solvensmargen ikke derved falder under det krævede niveau.
- iv) Låneaftalen må ikke indeholde nogen klausul om, at gælden under nærmere angivne omstændigheder, bortset fra likvidation af forsikringsselskabet, skal tilbagebetales inden de aftalte forfaldsdatoer.
- v) Låneaftalen kan kun ændres, efter at de kompetente myndigheder har erklæret, at de ikke har nogen indvendinger mod ændringen

- b) værdipapirer med ubestemt løbetid og andre instrumenter — herunder andre kumulative præferenceaktier end de i litra a) omhandlede — op til 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen for alle værdipapirer og al den ansvarlige indskudskapital, der er omhandlet i litra a), forudsat at de opfylder følgende betingelser:

- i) De må ikke kunne tilbagebetales på ihændeherens initiativ eller uden den kompetente myndigheds forhåndsgodkendelse.
- ii) Aftaler i forbindelse med gældsstiftelsen skal give forsikringsselskabet mulighed for at udskyde betaling af renter af gælden.
- iii) Långiverens krav mod forsikringsselskabet skal efterstilles al anden ikke efterstillet gæld.
- iv) De for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke betalte renter skal kunne medgå til dækning af tabene, samtidig med at forsikringsselskabet skal kunne fortsætte sin virksomhed.
- v) Kun faktisk indbetalte beløb må tages i betragtning.

4. Efter ansøgning og dokumentation herfor fra selskabet rettet til den kompetente myndighed i hjemlandet og med denne kompetente myndigheds indforståelse kan den faktiske solvensmargen også bestå af følgende:

- a) halvdelen af den ikke indbetalte aktiekapital eller grundfond, når den indbetalte del udgør 25 % af denne kapital eller fond, højst med et beløb svarende til 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen
- b) ekstrabidrag, som gensidige og gensidiglignende forsikringsselskaber med variable bidrag kan kræve af deltagerne i løbet af et regnskabsår, med et beløb på indtil halvdelen af forskellen mellem de maksimale bidrag og de faktisk opkrævede bidrag; disse mulige ekstrabidrag kan dog ikke dække mere end 50 % af det mindste af beløbene for den faktiske solvensmargen og for den obligatoriske solvensmargen. De kompetente nationale myndigheder fastlægger betingelserne for tilladelse til ekstrabidrag
- c) de skjulte nettoreserver, der er opstået som følge af ansættelsen af aktiver, i det omfang sådanne skjulte nettoreserver ikke har karakter af et undtagelsestilfælde.

5. De ændringer af stk. 2, 3 og 4, som foretages for at tage hensyn til en udvikling, der begrundes en teknisk tilpasning af de elementer, der kan indgå i den faktiske solvensmargen, vedtages efter proceduren i artikel 2 i Rådets direktiv 91/675/EØF (**).

(*) EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7.

(**) EFT L 374 af 31.12.1991, s. 32.

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 16a

1. Den obligatoriske solvensmargen bestemmes i forhold til enten det årlige præmie- eller bidragsbeløb eller til gennemsnittet af skader i de sidste tre regnskabsår.

Såfremt forsikringsselskaber hovedsagelig kun dækker en eller flere af følgende risici: kredit-, storm-, hagl- og frost-risici, tages der dog hensyn til de sidste syv regnskabsår som referenceperiode for gennemsnittet af skader.

2. Med forbehold af artikel 17 skal den obligatoriske solvensmargens størrelse være lig med det højeste af de to resultater, der er anført i stk. 3 og 4.

3. Præmiegrundlaget skal være den største af følgende størrelser: bruttoværdien af de tegnede præmier eller bidrag som beregnet nedenfor eller bruttoværdien af de optjente præmier eller bidrag.

Præmier eller bidrag for klasserne 11, 12 og 13 i punkt A i bilaget forøges med 50 %.

De præmier eller bidrag, inklusive accessoriske tillæg, der indgår i direkte forsikringsforretning i løbet af det sidste regnskabsår, lægges sammen.

Hertil lægges beløbet for de præmier, der er overtaget for al genforsikring i løbet af det sidste regnskabsår.

Herfra fradrages det samlede beløb for de i løbet af det sidste regnskabsår annullerede præmier eller bidrag samt det samlede beløb for skatter og afgifter på de præmier og bidrag, der indgår i den samlede indtægt.

Efter at have delt det således fremkomne beløb i to rater, af hvilke den første går op til 50 000 000 EUR, og den anden omfatter det resterende beløb, beregnes brøkdelen på henholdsvis 18 og 16 % af disse rater og lægges sammen.

Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelse, der påhviler virksomheden efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelse, der brutto-beløb; dette forhold kan i intet tilfælde være lavere end 50 %.

Med de kompetente myndigheders godkendelse kan der benyttes statistiske metoder til at fordele præmierne eller bidragene med hensyn til klasserne 11, 12 og 13.

4. Skadesgrundlaget beregnes på følgende måde, idet skadeserstatninger, hensættelser og regresbeløb forhøjes med 50 % for så vidt angår klasserne 11, 12 og 13 i punkt A i bilaget.

De beløb for skader, der er udbetalt i direkte forsikring (uden fradrag af skader, som påhviler cessionarer og

retrocessionarer) i løbet af de i stk. 1 omhandlede perioder, lægges sammen.

Hertil lægges det beløb for skader, der er udbetalt i løbet af de samme perioder for forpligtelser, der er overtaget i genforsikring eller retrocession, og beløbet for de hensættelser til endnu ikke afviklede skader, der er fastlagt ved slutningen af det sidste regnskabsår for såvel direkte forretninger som for de ved genforsikring overtagne forpligtelser.

Herfra fradrages de regresbeløb, der er indgået i løbet af de i stk. 1 omhandlede perioder.

Herfra fradrages beløbet for hensættelser til endnu ikke afviklede skader, som er fastlagt ved begyndelsen af det andet regnskabsår, der går forud for det sidst afsluttede regnskabsår, for såvel direkte forretninger som for de ved genforsikring overtagne forpligtelser. Hvis referenceperioden efter stk. 1 er syv år, fradrages beløbet for hensættelser til endnu ikke afviklede skader, som er fastlagt ved begyndelsen af det sjette regnskabsår, der går forud for det sidst afsluttede regnskabsår.

Efter at have delt tredjedelen eller syvendelen af det således fremkomne beløb, alt efter referenceperioden i overensstemmelse med stk. 1, i to rater, af hvilke den første går op til 35 000 000 EUR, og den anden omfatter det resterende beløb, beregnes brøkdelen på henholdsvis 26 og 23 % af disse rater og lægges sammen.

Den således beregnede sum multipliceres med det forhold, der for summen af de sidste tre regnskabsår består mellem størrelsen af de forsikringsydelse, der påhviler virksomheden efter fradrag af inddrivelige beløb i forbindelse med genforsikring, og forsikringsydelse, der brutto-beløb; dette forhold kan i intet tilfælde være lavere end 50 %.

Med de kompetente myndigheders godkendelse kan der benyttes statistiske metoder til at fordele skadeserstatninger, hensættelser og regresbeløb med hensyn til klasserne 11, 12 og 13. For de risici, der er anført under klasse 18 i punkt A i bilaget, er beløbet for udbetalte skader, som anvendes til beregningen af skadesgrundlaget, forsikringsselskabets omkostninger for ydet bistand. Disse omkostninger beregnes i overensstemmelse med hjemlandets bestemmelser.

5. Hvis den obligatoriske solvensmargen som beregnet i stk. 2, 3 og 4 er lavere end den obligatoriske solvensmargen for det foregående år, er den obligatoriske solvensmargen mindst lig med den obligatoriske solvensmargen for det foregående år multipliceret med forholdet mellem de forsikringsmæssige hensættelser til endnu ikke afviklede skader ved slutningen af det sidste regnskabsår og de forsikringsmæssige hensættelser til endnu ikke afviklede skader ved begyndelsen af det sidste regnskabsår. Som led i disse beregninger beregnes de forsikringsmæssige hensættelser som et nettobeløb af genforsikring, men forholdet må aldrig være højere end én.

6. De brøkdeler, der anvendes på de i stk. 3, sjette afsnit, og stk. 4, sjette afsnit, nævnte rater, nedsættes til en tredjedel for sygeforsikring, der teknisk fungerer på lignende måde som livsforsikring, såfremt:
- de opkrævede præmier beregnes på grundlag af sygelighedstavler efter de matematiske metoder, der anvendes i forsikring
 - der oprettes en aldersreserve
 - der opkræves et præmietillæg for at skabe en sikkerhedsmargin af en passende størrelse
 - forsikringselskabet senest kan opsig kontrakten før udløbet af det tredje forsikringsår
 - kontrakten åbner mulighed for at hæve præmierne eller nedsætte ydelserne selv for løbende kontrakter.»
- 4) Artikel 17 affattes således:
- »Artikel 17
- En tredjedel af den obligatoriske solvensmargin som fastsat i artikel 16a udgør garantifonden. Den består af de bestanddele, der er nævnt i artikel 16, stk. 2 og 3 og — med samtykke fra hjemlandets kompetente myndighed — stk. 4, litra c).
 - Garantifonden skal være på mindst 2 000 000 EUR. Hvis alle eller nogle af de risici, der er angivet i en af klasserne 10-15 i punkt A i bilaget, er forsikrede, skal den dog være på mindst 3 000 000 EUR.
- Hver medlemsstat kan træffe bestemmelse om, at minimumsgarantifonden reduceres med en fjerdedel for gensidige selskaber og selskaber af gensidiglignende karakter.»
- 5) Følgende artikel indsættes:
- »Artikel 17a
- De beløb i euro, der er fastsat i artikel 16a, stk. 3 og 4, og i artikel 17, stk. 2, justeres årligt og første gang den 20. september 2003 for at tage hensyn til ændringerne i det europæiske forbrugerprisindeks, der omfatter alle medlemsstater og offentliggøres af Eurostat.
- Beløbene tilpasses automatisk ved at forhøje grundbeløbet med den procentændring i nævnte indeks, der er sket i perioden mellem dette direktivs ikrafttræden og undersøgelsestidspunktet, og afrundes opad til et multiplum af 100 000 EUR.
- Hvis ændringen siden sidste tilpasning er mindre end 5 %, foretages ingen tilpasning.
- Kommissionen underretter hvert år Europa-Parlamentet og Rådet om undersøgelsen og de tilpassede beløb, der er nævnt i stk. 1.»
- 6) I artikel 20, stk. 2, ændres »artikel 16, stk. 3« til »artikel 16a«.
- 7) Følgende artikel indsættes:
- »Artikel 20a
- Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at stille krav om en finansiel genopretningsplan for de forsikringselskaber, hvor de kompetente myndigheder finder, at forsikringstagernes rettigheder er i fare. Den finansielle genopretningsplan skal for de følgende tre regnskabsår mindst indeholde oplysninger eller dokumentation vedrørende:
- anslåede administrationsomkostninger, navnlig de løbende almindelige omkostninger og provisioner
 - en oversigt, der giver detaljerede oplysninger om de forventede indtægter og udgifter i forbindelse med direkte forsikringsvirksomhed, overtagelse af genforsikring og afgivelse i genforsikring
 - en prognosticeret balance
 - skøn over de finansielle midler, der er bestemt til dækning af forpligtelser og den obligatoriske solvensmargin
 - den generelle genforsikringspolitik.
- Når forsikringstagernes rettigheder er i fare, fordi forsikringselskabets finansielle situation forværres, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge et forsikringselskab at have en højere obligatorisk solvensmargin for at sikre, at selskabet er i stand til at opfylde solvenskravene i den nærmeste fremtid. Niveauet for denne højere obligatoriske solvensmargin baseres på den i stk. 1 omhandlede finansielle genopretningsplan.
 - Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at nedjustere alle de elementer, der kan indgå i den faktiske solvensmargin, særlig når der har været en betydelig ændring i disse elementers markedsværdi siden udgangen af det foregående regnskabsår.
 - Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at mindske reduktionen, på basis af genforsikring, af solvensmargenen som bestemt i artikel 16a, når:
- karaktern eller kvaliteten af en genforsikringskontrakt er ændret betydeligt siden det foregående regnskabsår
 - der ikke er nogen risikooverførsel eller kun en ubetydelig risikooverførsel inden for rammerne af genforsikringskontrakten.
- Hvis de kompetente myndigheder har krævet en finansiel genopretningsplan for forsikringselskabet i henhold til stk. 1, skal førstnævnte afstå fra at udstede godkendelsescertifikat i henhold til artikel 10, stk. 3, afsnit 2, i dette direktiv, artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 88/357/EØF (andet skadesforsikringsdirektiv) (*) og artikel 12, stk. 2, i Rådets direktiv 92/49/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv) (**), så længe de er af den opfattelse, at forsikringstagernes rettigheder er i fare, jf. stk. 1.

(*) EFT L 172 af 4.7.1988, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF (EFT L 181 af 20.7.2000, s. 65).

(**) EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).«

*Artikel 2***Overgangsperiode**

1. Medlemsstaterne kan indrømme de forsikringsselskaber, som ved nærværende direktivs ikrafttræden udøver virksomhed på deres område inden for en eller flere af de klasser, der er nævnt i bilaget til direktiv 73/239/EØF, en frist på fem år fra datoen for nærværende direktivs ikrafttræden til at efterkomme kravene i artikel 1 i nærværende direktiv.

2. Medlemsstaterne kan indrømme de i stk. 1 omhandlede selskaber, som ved udløbet af fristen på fem år endnu ikke har tilvejebragt den obligatoriske solvensmargen fuldt ud, en yderligere frist på højst to år, på betingelse af, at disse selskaber i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 73/239/EØF har forelagt de foranstaltninger, som de har til hensigt at træffe for at nå denne margin, for tilsynsmyndighederne til godkendelse.

*Artikel 3***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 20. september 2003 de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne fastsætter, at de bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, først anvendes i forbindelse med tilsyn

for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2004, eller i løbet af det kalenderår.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

4. Senest den 1. januar 2007 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv og, hvis det er nødvendigt, om behovet for yderligere harmonisering. Rapporten angiver, hvordan medlemsstaterne har gjort brug af de i direktivet indeholdte muligheder, og hvorvidt de skønsbeføjelser, som er overdraget de nationale tilsynsmyndigheder, har bevirket væsentlige forskelle med hensyn til tilsynet i det indre marked.

*Artikel 4***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 5***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. marts 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. COX

Formand

På Rådets vegne

R. DE RATO Y FIGAREDO

Formand

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2002/28/EF

af 19. marts 2002

om ændring af visse bilag til Rådets direktiv 2000/29/EF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/33/EF ⁽²⁾, særlig artikel 14, litra c),

under henvisning til de pågældende medlemsstaters accept, og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Af oplysninger fra Det Forenede Kongerige baseret på ajourførte undersøgelser fremgår det, at den beskyttede zone, der er anerkendt for *Dendroctonus micans* Kugelan i Det Forenede Kongerige, bør ændres.
- (2) Af oplysninger fra Det Forenede Kongerige om forekomsten af beet necrotic yellow vein virus fremgår det, at den beskyttede zone ikke længere bør opretholdes for hele Det Forenede Kongerige med hensyn til beet necrotic yellow vein virus, men bør begrænses til Nordirland.
- (3) Af oplysninger fra Italien fremgår det, at beskrivelsen af de beskyttede zoner i forbindelse med *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. bør ændres for at tage hensyn til skadegørerens nuværende udbredelse.
- (4) Beskrivelsen af de beskyttede zoner i forbindelse med værtsplanter for *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. bør ændres med hensyn til de særlige krav, der skal opfyldes for at tage hensyn til skadegørerens nuværende udbredelse.
- (5) Af oplysninger fra Frankrig om forekomsten af *Matsucoccus feytaudi* Duc. fremgår det, at den beskyttede zone i forbindelse med denne skadegører ikke længere bør opretholdes.
- (6) Direktiv 2000/29/EF bør derfor ændres.
- (7) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I, II, III og IV til direktiv 2000/29/EF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 31. marts 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. april 2002.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 127 af 9.5.2001, s. 42.

BILAG

1. I bilag I, del B, litra b), punkt 1, ændres »UK« i højre kolonne til »UK (Nordirland)«.

2. I bilag II, del B, foretages følgende ændringer:

a) I litra a), punkt 3, affattes angivelsen i tredje kolonne således:

»EL, IRL, UK (Skotland, Nordirland, Jersey, England: følgende grevskaber, distrikter og enhedskommuner: Barnsley, Bath og North East Somerset, Bedfordshire, Bournemouth, Bracknell Forest, Bradford, Bristol, Brighton og Hove, Buckinghamshire, Calderdale, Cambridgeshire, Cornwall, Cumbria, Darlington, Devon, Doncaster, Dorset, Durham, East Riding of Yorkshire, East Sussex, Essex, Gateshead, Greater London, Hampshire, Hartlepool, Hertfordshire, Kent, Kingston Upon Hull, Kirklees, Leeds, Leicester City, Lincolnshire, Luton, Medway Council, Middlesbrough, Milton Keynes, Newbury, Newcastle Upon Tyne, Norfolk, Northamptonshire, Northumberland, North Lincolnshire, North East Lincolnshire, North Tyneside, North West Somerset, Nottingham City, Nottinghamshire, Oxfordshire, Peterborough, Plymouth, Poole, Portsmouth, Reading, Redcar og Cleveland, Rotherham, Rutland, Sheffield, Slough, Somerset, Southend, Southampton, South Tyneside, Stockton-on-Tees, Suffolk, Sunderland, Surrey, Swindon, Thurrock, Torbay, Wakefield, West Sussex, Windsor and Maidenhead, Wokingham, York, Isle of Man, Isle of Wight, Isles of Scilly) og følgende dele af grevskaber, distrikter og enhedskommuner: Derby City: den del af enhedskommunen, der ligger nord for den nordlige grænse, som dannes af A52(T)-vejen, sammen med den del af enhedskommunen, der ligger nord for den nordlige grænse, som dannes af A6(T)-vejen; Derbyshire: den del af grevskabet, der ligger nord for den nordlige grænse, som dannes af A52(T)-vejen, og den del af grevskabet, der ligger nord for den nordlige grænse, som dannes af A6(T)-vejen; Gloucestershire: den del af Gloucestershire, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af Fosse Way Roman-vejen; Leicestershire: den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af Fosse Way Roman-vejen, sammen med den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af B4114-vejen, og den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af M1-motorvejen; North Yorkshire: hele grevskabet, undtagen den del af grevskabet, der omfatter Craven-distriktet; South Gloucestershire: den del af enhedskommunen, der ligger syd for den sydlige grænse, som dannes af M4-motorvejen; Staffordshire: den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af A52(T)-vejen, og den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af A523-vejen; Warwickshire: den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af Fosse Way Roman-vejen; Wiltshire: den del af grevskabet, der ligger syd for den sydlige grænse, som dannes af M4-motorvejen, og den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af Fosse Way Roman-vejen)«.

b) I litra a) udgår punkt 7.

c) I litra b), punkt 2, affattes angivelsen i tredje kolonne således:

»E, F (Korsika), IRL, I (Abruzzi; Basilicata; Calabria; Campania; Emilia-Romagna: provinserne Forli-Cesena, Parma, Piacenza og Rimini; Friuli-Venezia Giulia; Lazio; Liguria; Lombardia; Marche; Molise; Piemonte; Puglia; Sardinien; Sicilien; Toscana; Trentino-Alto Adige: de autonome provinser Bolzano og Trento; Umbria; Valle d'Aosta; Veneto: undtagen i provinsen Rovigo kommunerne Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertino, Castelguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusia, Pincara, Stienta, Gaiba og Salara og i provinsen Padova kommunerne Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani og Masi og i provinsen Verona kommunerne Palù, Roverchiara, Legnago (den del af det kommunale område, der ligger nordøst for Transpolesana-nationalvejen), Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), A (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Tirol (det administrative distrikt Lienz), Steiermark, Wien), P, FIN, UK (Nordirland, Isle of Man og Kanaløerne)«.

3. I bilag III, del B, litra b), punkt 1, affattes højre kolonne således:

»E, F (Korsika), IRL, I (Abruzzi; Basilicata; Calabria; Campania; Emilia-Romagna: provinserne Forli-Cesena, Parma, Piacenza og Rimini; Friuli-Venezia Giulia; Lazio; Liguria; Lombardia; Marche; Molise; Piemonte; Puglia; Sardinien; Sicilien; Toscana; Trentino-Alto Adige: de autonome provinser Bolzano og Trento; Umbria; Valle d'Aosta; Veneto: undtagen i provinsen Rovigo kommunerne Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertino, Castelguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusia, Pincara, Stienta, Gaiba og Salara og i provinsen Padova kommunerne Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani og Masi og i provinsen Verona kommunerne Palù, Roverchiara, Legnago (den del af det kommunale område, der ligger nordøst for Transpolesana-nationalvejen), Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), A (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Tirol (det administrative distrikt Lienz), Steiermark, Wien), P, FIN, UK (Nordirland, Isle of Man og Kanaløerne)«.

4. I bilag IV, del B, foretages følgende ændringer:

a) I punkt 1, 7 og 14.1 affattes angivelsen i tredje kolonne således:

»EL, IRL, UK (Skotland, Nordirland, Jersey, England: følgende grevskaber, distrikter og enhedskommuner: Barnsley, Bath og North East Somerset, Bedfordshire, Bournemouth, Bracknell Forest, Bradford, Bristol, Brighton og Hove, Buckinghamshire, Calderdale, Cambridgeshire, Cornwall, Cumbria, Darlington, Devon, Doncaster, Dorset, Durham, East Riding of Yorkshire, East Sussex, Essex, Gateshead, Greater London, Hampshire, Hartlepool, Hertfordshire, Kent, Kingston Upon Hull, Kirklees, Leeds, Leicester City, Lincolnshire, Luton, Medway Council, Middlesbrough, Milton Keynes, Newbury, Newcastle Upon Tyne, Norfolk, Northamptonshire, Northumberland, North Lincolnshire,

North East Lincolnshire, North Tyneside, North West Somerset, Nottingham City, Nottinghamshire, Oxfordshire, Peterborough, Plymouth, Poole, Portsmouth, Reading, Redcar og Cleveland, Rotherham, Rutland, Sheffield, Slough, Somerset, Southend, Southampton, South Tyneside, Stockton-on-Tees, Suffolk, Sunderland, Surrey, Swindon, Thurrock, Torbay, Wakefield, West Sussex, Windsor og Maidenhead, Wokingham, York, Isle of Man, Isle of Wight, Isles of Scilly og følgende dele af grevskaber, distrikter og enhedskommuner: Derby City: den del af enhedskommunen, der ligger nord for den nordlige grænse, som dannes af A52(T)-vejen, sammen med den del af enhedskommunen, der ligger nord for den nordlige grænse, som dannes af A6(T)-vejen; Derbyshire: den del af grevskabet, der ligger nord for den nordlige grænse, som dannes af A52(T)-vejen, og den del af grevskabet, der ligger nord for den nordlige grænse, som dannes af A6(T)-vejen; Gloucestershire: den del af Gloucestershire, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af Fosse Way Roman-vejen; Leicestershire: den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af Fosse Way Roman-vejen, sammen med den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af B4114-vejen, og den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af M1-motorvejen; North Yorkshire: hele grevskabet, undtagen den del af grevskabet, der omfatter Craven-distriktet; South Gloucestershire: den del af enhedskommunen, der ligger syd for den sydlige grænse, som dannes af M4-motorvejen; Staffordshire: den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af A52(T)-vejen, og den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af A523-vejen; Warwickshire: den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af Fosse Way Roman-vejen; Wiltshire: den del af grevskabet, der ligger syd for den sydlige grænse, som dannes af M4-motorvejen, og den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af Fosse Way Roman-vejen».

b) Punkt 6.2 og 14.7 udgår.

c) I punkt 20.1, 20.2, 22, 23, 25.1, 25.2, 26, 27.1, 27.2 og 30 ændres »UK« i tredje kolonne til »UK (Nordirland)«.

d) I punkt 21, litra a), affattes angivelsen i anden kolonne således:

»planterne har oprindelse i de beskyttede zoner E, F (Korsika), IRL, I (Abruzzi; Basilicata; Calabria; Campania; Emilia-Romagna: provinserne Forli-Cesena, Parma, Piacenza og Rimini; Friuli-Venezia Giulia; Lazio; Liguria; Lombardia; Marche; Molise; Piemonte; Puglia; Sardinien; Sicilien; Toscana; Trentino-Alto Adige: de autonome provinser Bolzano og Trento; Umbria; Valle d'Aosta; Veneto: undtagen i provinsen Rovigo kommunerne Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertino, Castalguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusia, Pincara, Sienta, Gaiba og Salara og i provinsen Padova kommunerne Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani og Masi og i provinsen Verona kommunerne Palù, Roverchiara, Legnago (den del af det kommunale område, der ligger nordøst for Transpolesana-nationalvejen), Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), A (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Tirol (det administrative distrikt Lienz), Steiermark, Wien), P, FIN, UK (Nordirland, Isle of Man og Kanaløerne), eller«.

e) I punkt 21 affattes angivelsen i tredje kolonne således:

»E, F (Korsika), IRL, I (Abruzzi; Basilicata; Calabria; Campania; Emilia-Romagna: provinserne Forli-Cesena, Parma, Piacenza og Rimini; Friuli-Venezia Giulia; Lazio; Liguria; Lombardia; Marche; Molise; Piemonte; Puglia; Sardinien; Sicilien; Toscana; Trentino-Alto Adige: de autonome provinser Bolzano og Trento; Umbria; Valle d'Aosta; Veneto: undtagen i provinsen Rovigo kommunerne Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertino, Castalguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusia, Pincara, Sienta, Gaiba og Salara og i provinsen Padova kommunerne Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani og Masi og i provinsen Verona kommunerne Palù, Roverchiara, Legnago (den del af det kommunale område, der ligger nordøst for Transpolesana-nationalvejen), Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), A (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Tirol (det administrative distrikt Lienz), Steiermark, Wien), P, FIN, UK (Nordirland, Isle of Man og Kanaløerne)«.

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2002/29/EF

af 19. marts 2002

om ændring af direktiv 2001/32/EF for så vidt angår visse beskyttede zoner, som er udsat for særlige plantesundhedsrisici i Fællesskabet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 2001/33/EF ⁽²⁾, særlig artikel 2, stk. 1, litra h), første afsnit,

under henvisning til Kommissionens direktiv 2001/32/EF af 8. maj 2001 om anerkendelse af beskyttede zoner, som er udsat for særlige plantesundhedsrisici i Fællesskabet, og om ophævelse af direktiv 92/76/EØF ⁽³⁾, særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til direktiv 2001/32/EF er Irland, Italien (Emilia-Romagna: provinserne Forli-Cesena, Parma, Piacenza og Rimini; Lombardia; Trentino-Alto Adige: den autonome provins Bolzano; Veneto) og Østrig (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Osttirol, Steiermark, Wien) foreløbigt anerkendt som »beskyttede zoner« med hensyn til *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. for en periode, der udløber den 31. marts 2002.
- (2) I henhold til direktiv 2001/32/EF er Det Forenede Kongerige foreløbigt anerkendt som beskyttet zone med hensyn til beet necrotic yellow vein virus for en periode, der udløber den 31. marts 2002.
- (3) Af oplysninger fra Østrig, Irland og Italien fremgår det, at den foreløbige anerkendelse af de beskyttede zoner i disse lande med hensyn til *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. undtagelsesvis bør forlænges i endnu en periode, så de officielle ansvarlige organer i disse lande kan afslutte indsamlingen af oplysninger om udbredelsen af *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. og afslutte deres bestræbelser på at udrydde denne skadegører i de pågældende områder.
- (4) Af oplysninger fra Italien fremgår det, at den beskyttede zone i Puglia ikke længere bør anerkendes som en permanent beskyttet zone med hensyn til *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al., men nu bør anerkendes foreløbigt som beskyttet zone med hensyn til *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. i en begrænset periode, der udløber den 31. marts 2003, så de officielle ansvarlige organer kan afslutte indsamlingen af oplysninger om

udbredelsen af *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. og afslutte deres bestræbelser på at udrydde denne skadegører i denne beskyttede zone.

- (5) Af oplysninger fra Italien fremgår det, at nogle dele af provinsen Veneto ikke længere bør anerkendes som beskyttede zoner med hensyn til *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al., fordi det ser ud til, at skadegøreren er meget udbredt i disse zoner, samtidig med, at den foreløbige anerkendelse som beskyttede zoner for andre zoners vedkommende med hensyn til *Erwinia amylovora* (Burr.) Winsl. et al. undtagelsesvis bør forlænges i endnu en begrænset periode.
- (6) Af oplysninger fra Det Forenede Kongerige om forekomsten af beet necrotic yellow vein virus fremgår det, at den beskyttede zone ikke længere bør opretholdes for hele Det Forenede Kongerige med hensyn til beet necrotic yellow vein virus, men bør begrænses til Nordirland.
- (7) Efter direktiv 2001/32/EF er Sverige permanent blevet anerkendt som beskyttet zone med hensyn til beet necrotic yellow vein virus. Af oplysninger fra Sverige om forekomsten af beet necrotic yellow vein virus fremgår det, at Sverige nu bør anerkendes foreløbigt som beskyttet zone med hensyn til beet necrotic yellow vein virus i en begrænset periode, der udløber den 31. marts 2003, så de officielle ansvarlige organer kan afslutte indsamlingen af oplysninger om udbredelsen af beet necrotic yellow vein virus og afslutte deres bestræbelser på at udrydde denne skadegører.
- (8) Definitionen af planter, for hvilke der er blevet anerkendt beskyttede zoner med hensyn til Citrus tristeza virus, bør ændres.
- (9) Af oplysninger fra Det Forenede Kongerige baseret på ajourførte undersøgelser fremgår det, at den beskyttede zone, der er anerkendt for *Dendroctonus micans* Kugelan i Det Forenede Kongerige, bør ændres.
- (10) Af oplysninger fra Frankrig baseret på ajourførte undersøgelser fremgår det, at den beskyttede zone, der er anerkendt for *Matsucoccus feytaudi* Duc. i Frankrig, ikke længere bør opretholdes.
- (11) Direktiv 2001/32/EF bør derfor ændres.
- (12) De i dette direktiv fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Plantesundhed —

⁽¹⁾ EFT L 169 af 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 127 af 9.5.2001, s. 42.

⁽³⁾ EFT L 127 af 9.5.2001, s. 38.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2001/32/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Andet afsnit affattes således:

»Når det gælder litra b), punkt 2, for Irland, for Italien (Puglia, Emilia-Romagna: provinserne Forli-Cesena, Parma, Piacenza og Rimini; Lombardia; Trentino-Alto Adige: den autonome provins Bolzano; Veneto: undtagen i provinsen Rovigo kommunerne Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertino, Castelguglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusina, Pincara, Stienta, Gaiba og Salara og i provinsen Padova kommunerne Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani og Masi og i provinsen Verona kommunerne Palù, Roverchiara, Legnago (den del af det kommunale område, der ligger nordøst for Transpolesana-nationalvejen), Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari) og for Østrig (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Tirol (det administrative distrikt Lienz), Steiermark og Wien) anerkendes de nævnte zoner indtil den 31. marts 2003.«

b) Stk. 3 affattes således:

»Når det gælder litra d), punkt 1, anerkendes den nævnte zone i Sverige indtil den 31. marts 2003.«

2) Bilaget ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 31. marts 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. april 2002.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. marts 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

BILAG

1. I litra a), punkt 4, affattes angivelsen i højre kolonne således:

»Grækenland, Irland, Det Forenede Kongerige (Skotland, Nordirland, Jersey, England: følgende grevskaber, distrikter og enhedskommuner: Barnsley, Bath og North East Somerset, Bedfordshire, Bournemouth, Bracknell Forest, Bradford, Bristol, Brighton og Hove, Buckinghamshire, Calderdale, Cambridgeshire, Cornwall, Cumbria, Darlington, Devon, Doncaster, Dorset, Durham, East Riding of Yorkshire, East Sussex, Essex, Gateshead, Greater London, Hampshire, Hartlepool, Hertfordshire, Kent, Kingston Upon Hull, Kirklees, Leeds, Leicester City, Lincolnshire, Luton, Medway Council, Middlesbrough, Milton Keynes, Newbury, Newcastle Upon Tyne, Norfolk, Northamptonshire, Northumberland, North Lincolnshire, North East Lincolnshire, North Tyneside, North West Somerset, Nottingham City, Nottinghamshire, Oxfordshire, Peterborough, Plymouth, Poole, Portsmouth, Reading, Redcar og Cleveland, Rotherham, Rutland, Sheffield, Slough, Somerset, Southend, Southampton, South Tyneside, Stockton-on-Tees, Suffolk, Sunderland, Surrey, Swindon, Thurrock, Torbay, Wakefield, West Sussex, Windsor og Maidenhead, Wokingham, York, Isle of Man, Isle of Wight, Isles of Scilly og følgende dele af grevskaber, distrikter og enhedskommuner: Derby City: den del af enhedskommunen, der ligger nord for den nordlige grænse, som dannes af A52(T)-vejen, sammen med den del af enhedskommunen, der ligger nord for den nordlige grænse, som dannes af A6(T)-vejen; Derbyshire: den del af grevskabet, der ligger nord for den nordlige grænse, som dannes af A52(T)-vejen, og den del af grevskabet, der ligger nord for den nordlige grænse, som dannes af A6(T)-vejen; Gloucestershire: den del af Gloucestershire, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af Fosse Way Roman-vejen; Leicestershire: den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af Fosse Way Roman-vejen, sammen med den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af B4114-vejen, og den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af M1-motorvejen; North Yorkshire: hele grevskabet, undtagen den del af grevskabet, der omfatter Craven-distriktet; South Gloucestershire: den del af enhedskommunen, der ligger syd for den sydlige grænse, som dannes af M4-motorvejen; Staffordshire: den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af A52(T)-vejen, og den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af A523-vejen; Warwickshire: den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af Fosse Way Roman-vejen; Wiltshire: den del af grevskabet, der ligger syd for den sydlige grænse, som dannes af M4-motorvejen, og den del af grevskabet, der ligger øst for den østlige grænse, som dannes af Fosse Way Roman-vejen)«.

2. I litra a) udgår punkt 14.

3. I litra b), punkt 2, affattes angivelsen i højre kolonne således:

»Spanien, Frankrig (Korsika), Irland, Italien (Abruzzi; Basilicata; Calabria; Campania; Emilia-Romagna: provinserne Forli-Cesena, Parma, Piacenza og Rimini; Friuli-Venezia Giulia; Lazio; Liguria; Lombardia; Marche; Molise; Piemonte; Puglia; Sardinien; Sicilien; Toscana; Trentino-Alto Adige: de autonome provinser Bolzano og Trento; Umbria; Valle d'Aosta; Veneto: undtagen i provinsen Rovigo kommunerne Rovigo, Polesella, Villamarzana, Fratta Polesine, San Bellino, Badia Polesine, Trecenta, Ceneselli, Pontecchio Polesine, Arquà Polesine, Costa di Rovigo, Occhiobello, Lendinara, Canda, Ficarolo, Guarda Veneta, Frassinelle Polesine, Villanova del Ghebbo, Fiesso Umbertiano, Castelguiglielmo, Bagnolo di Po, Giacciano con Baruchella, Bosaro, Canaro, Lusia, Pincara, Stienta, Gaiba og Salara og i provinsen Padova kommunerne Castelbaldo, Barbona, Piacenza d'Adige, Vescovana, S. Urbano, Boara Pisani og Masi og i provinsen Verona kommunerne Palù, Roverchiara, Legnago (den del af det kommunale område, der ligger nordøst for Transpolesana-nationalvejen), Castagnaro, Ronco all'Adige, Villa Bartolomea, Oppeano, Terrazzo, Isola Rizza, Angiari), Østrig (Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Tirol (det administrative distrikt Lienz), Steiermark, Wien), Portugal, Finland, Det Forenede Kongerige (Nordirland, Isle of Man og Kanaløerne)«.

4. I litra d), punkt 1, ændres »Det Forenede Kongerige« i højre kolonne til »Det Forenede Kongerige (Nordirland)«.

5. I litra d), punkt 3, udgår », der angriber frugter af Citrus L., Fortunella Swingle, Poncirus Raf., og hybrider heraf, med blade og stilke« i venstre kolonne.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 13. november 2001

om regionen Sardinien (Italien) påtænkte støtteordning til fordel for omstrukturering af kriseramte bedrifter inden for sektoren for beskyttede afgrøder

(meddelt under nummer K(2001) 3445)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2002/229/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel, og

ud fra følgende betragtninger:

ter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede støtte.

- (4) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter.

I. SAGSFORLØB

- (1) Ved brev af 12. januar 1998, der blev registreret den 15. januar 1998, anmeldte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union over for Kommissionen i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, en støtteordning til fordel for omstrukturering af kriseramte bedrifter inden for sektoren for beskyttede afgrøder på Sardinien, der var vedtaget ved regionalstyrelsens bekendtgørelse nr. 48/7 af 2. december 1997. Ved brev af 10. september 1998, der blev registreret den 15. september 1998, og ved brev af 16. november 1998, der blev registreret den 19. november 1998, fremsendte Italiens Faste Repræsentation yderligere oplysninger til Kommissionen.
- (2) Ved brev af 1. februar 1999 underrettede Kommissionen Italien om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, vedrørende ovennævnte støtte.
- (3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ⁽¹⁾. Kommissionen opfordrede interesserede par-

II. BESKRIVELSE AF STØTTEN

- (5) Den anmeldte støtteordning er »Regionalplanen for omstrukturering af bedrifter inden for sektoren for beskyttede afgrøder. Regionalstyrelsens bekendtgørelse nr. 48/7 af 2. december 1997«. Støtteordningen omfatter finansielle foranstaltninger (afvikling og omlægning af gælden), strukturforanstaltninger (investeringer) og teknisk bistand. Regionen planlægger at bevilge 60 mia. ITL (ca. 30 mio. EUR) til gennemførelsen, idet hver bedrift modtager højst 600 mio. ITL (ca. 300 000 EUR).
- (6) Ifølge regionens forklaringer (se brev af 10. september 1998) drejer det sig om en engangsstøtteordning, og bedriftenes rentabilitet forventes at blive genskabt i løbet af en treårsperiode. Varigheden af de forskellige omstrukturingsstøtteforanstaltninger er dog: a) 15 år, når det gælder rentegodtgørelse i forbindelse med omlægningen af gælden; b) tilpasset til den tid, det rent teknisk tager at gennemføre interventioner i form af tilskud, der ikke skal tilbagebetales, og investeringer; c) ubegrænset for den tekniske bistands vedkommende.
- (7) Støttemodtagerne er de landbrugsbedrifter, der er i finansielle vanskeligheder, og navnlig de bedrifter, som beskæftiger sig med primærproduktion af beskyttede afgrøder, det vil sige blomster- og gartneriprodukter.

⁽¹⁾ EFT C 187 af 3.7.1999, s. 2.

Produkterne

- (8) Beskyttede landbrugsafgrøder er alle de plantearter af landbrugsmæssig interesse, der dyrkes under strukturer, som kan beskytte dem mod ugunstige vejrforhold. De arter, som den anmeldte foranstaltning vedrører, er følgende:
- grøntsager (mellemstore konsumtomater af sorten »camone«, auberginer, peberfrugter, agurker, squash, meloner, vandmeloner, jordbær, bønner, salat, selleri, radiser, rucola)
 - krydderurter (persille, basilikum, merian, timian, oregano osv.)
 - svampe
 - afskårne blomster (nellike, krysantemum, gerbera, roser, løvemund, brudeslør, hindebæger, gladiolus, iris, liljer osv.)
 - potteplanter (grønne planter og blomster)
 - middelhavsplanter.

Bedrifterne og deres finansielle vanskeligheder

- (9) På baggrund af de italienske myndigheders oplysninger vedrører omstruktureringsplanen først og fremmest små landbrugere, som omhandlet i § 2083 i den italienske civillovbog (Codice civile). Det drejer sig i nogle tilfælde om sammenslutninger eller interessentskaber og kun i sjældne tilfælde om kapitalselskaber (ApS). De beskæftiger sig alle med primærproduktion. De italienske myndigheder oplyser ligeledes, at de pågældende støttemodtagende bedrifter er potentielt effektive og produktive, og at deres tekniske insolvens skyldes, at de ikke kan betale deres gæld på grund af tab som følge af enten produktionsknaphed eller vanskeligheder med rettidigt at inddrive modværdien af de markedsførte produkter.
- (10) I planens kriterier for udvælgelsen af støttemodtagere tages der højde for Sardinien landbrugsbedrifters særlige karakter, og det kræves, at det påvises dels, at bedrifterne reelt har en dårlig økonomi (et væsentligt driftsunderskud, der gentager sig i flere høstår) og dels, at det reelt er umuligt for disse bedrifter at nedbringe gælden uden offentlig støtte (f.eks. ved at afhænde en del af bedriften eller af de personlige formuegoder).
- (11) Med hensyn til det første kriterium, som er af økonomisk karakter, betragter man en bedrift som kriseram, hvis den i de sidste tre høstår har haft et gennemsnitligt driftsunderskud på mindst 25 % af de reelle indtægter. Dette underskud beregnes ved at sammenligne resultatet for ovennævnte høstår med gennemsnittet af indtægterne fra salget af bruttoproduktionen (civillovbogens artikel 2425 a), og det påvises på følgende måde: Efter at have anslået bedriftens gennemsnitsudgifter for høstårene 1993/94, 1994/15 og 1995/96 sammenlignes disse udgifter med indtægterne fra bruttoproduktionen for

samme høstår. Indtægterne fastslås ved, at der indhentes en passende erklæring fra landbrugeren i henhold til lov nr. 15 af 4. januar 1968 om bestemmelserne for administrativ dokumentation og for legalisering og ægthedsbekræftelse af underskrifter, navnlig artikel 4 (om en erklæring, der svarer til en vitterlighedserklæring), artikel 20 (om ægthedsbekræftelse af underskrifter) og artikel 26 (om strafferetlige sanktioner).

- (12) Det andet kriterium, som er af formuemæssig karakter, går ud på at sammenligne værdien af bedriftens formue og eventuelt landbrugers personlige formue, fraregnet den egentlige beboelsesejendom, med den del af den samlede gæld, der forfaldt den 31. december 1996, og som udgøres af forfalden gæld til banker, socialsikringsinstitutter og privatpersoner, under forudsætning af at denne gæld kan påvises. Man anser en landbruger for at være kriseram, såfremt vedkommendes gældsætning andrager mindst 30 % af den ovenfor definerede formue. Ved bedriftskapital forstås bedriftens samlede anlægsaktiver (fast ejendom, drivhusstrukturer, bygninger, maskiner osv.), der vil blive sagkyndigt vurderet af teknikerne fra den regionale myndighed for udvikling og teknisk bistand inden for landbruget (ERSAT) ud fra en særlig formular til dette formål. Kapitalens værdi udregnes ved at tage gennemsnittet af bedriftens kapitalværdi (beregnet i henhold til civillovbogens artikel 2424) og markedsværdien. Landbrugers personlige formue fastslås ved hjælp af en passende erklæring, som vedkommende afgiver i henhold til lov nr. 15 af 4. januar 1968 om bestemmelserne for administrativ dokumentation og for legalisering og ægthedsbekræftelse af underskrifter.

Ved vurderingen af bedrifternes finansielle vanskeligheder bliver der taget højde for bedriftstypen, og følgende aspekter bliver derfor taget i betragtning:

- a) såfremt der er tale om enkelte landbrugere, tages bedriftsejendommen og den personlige ejendom i betragtning samt eventuel ejendom i forbindelse med udøvelsen af anden virksomhed
- b) såfremt der er tale om sammenslutninger og interessentskaber, tages bedriftsejendommen og de enkelte deltageres personlige ejendom i betragtning samt eventuel ejendom i forbindelse med udøvelsen af anden virksomhed
- c) såfremt der er tale om kapitalselskaber, tages bedriftsejendommen i betragtning.
- (13) Som svar på Kommissionens brev af 19. oktober 1998, hvor Kommissionen bad om, at anvendelsen af ovennævnte kriterier blev belyst ved hjælp af nogle konkrete eksempler, gav de kompetente myndigheder i brev af 16. november 1998 de oplysninger, som er angivet i betragtning 14-20.

Bedrifternes finansielle vanskeligheder

- (14) »— [...] der gøres opmærksom på, at bedriftens driftsresultat (underskud eller overskud) udelukkende bestemmes ved hjælp af en sammenligning mellem de afholdte udgifter og de indkomne indtægter i det pågældende høstår. Bl.a. kan bedriftens udgifter ... ikke omfatte hele beløbet på de foretagne investeringer, men kun den relevante afskrivningsrate for det pågældende år.

Har en bedrift f.eks. i årets løb foretaget investeringer for 50 millioner [ITL] for at købe udstyr, der skal afskrives over 10 år, beløber investeringsudgiften for det pågældende år sig til 5 millioner (afskrivningsraten). Dette tal vil således bidrage til det opnåede driftsresultat (overskud eller underskud) under posten »udgifter«. Hvis en bedrift således har haft et overskud på 10 millioner og foretaget investeringer for 50 millioner med en årlig afskrivningsrate på 5 millioner, har samme afskrivningsrate allerede bidraget til bedriftens overskud på 10 millioner, nemlig under posten »udgifter«.

— [...] Den gældsætning, der tages i betragtning ved fastlæggelsen af parameteret, er ikke bedriftens samlede gæld (gæld, der allerede er forfalden, samt gæld, som forfalder), men kun den gæld, der forfalder den 31. december 1996, og som ikke er blevet betalt. Denne gæld betragtes som kortfristet gæld, der ikke kan indfries af bedriften.

Der gøres opmærksom på, at man anser en landbruger for kriseramt, hvis den forfaldne (og naturligvis ikke betalte) gæld udgør mindst 30 % af formueværdien. Denne kortfristede gæld anses for ikke at kunne indfries af landbrugeren, og en finansiell omstrukturering betragtes derfor som værende absolut nødvendig.

Nærmere betegnet forholder det sig sådan, at:

- der i kriteriet naturligvis skal tages højde for de foretagne investeringer i forbindelse med eventuelle rater, som er forfaldne og ikke er blevet betalt i perioden fra 1.1.1992 til 31.12.1996

- det gældsætningsniveau, der tages i betragtning, således ikke er den samlede gæld, men kun den forfaldne.

F.eks. har en bedrift med en aktivside på 100 millioner, med en forfalden gæld på 30 millioner (kortfristet gæld) og med en yderligere gæld, der forfalder, på 50 millioner (langfristet gæld) en nettoformue på 20 millioner.«

Genskabelse af rentabiliteten

- (15) »Støttemodtagerne skal opstille et driftsregnskab. Dette dokument vil gøre det muligt for de regionale myndigheders teknikere at efterprøve, om bedrifternes rentabilitet genskabes. Man har anset det for hensigtsmæssigt at stille denne betingelse for at kunne modtage støtten, eftersom landbrugssektoren på Sardinien ikke bare lider under de vanskeligheder, der blev nævnt i planens indledning, men også af en mangel på virksomhedskultur, der bl.a. giver sig udtryk i modstand mod at føre selv et elementært regnskab. Omstrukturierungsplanen tager også sigte på at afhjælpe denne mangel.

Kriterierne for at vurdere de kriseramte virksomheders genskabelse af rentabiliteten er blevet fastlagt efter en sammenligning mellem bedriftens nettoindtægt pr. hektar — sådan som den er under den nuværende drift, hvor det tydeligt fremgår, at det er umuligt at dække udgiftsposterne (navnlig afdrag og renter) — og bedriftens nettoindtægt pr. hektar under den ændrede drift, det vil sige efter de interventioner, der foreslås i omstrukturierungsplanen, og som vil gøre det muligt at opnå en salgbar bruttoproduktion, der er i stand til at dække alle udgiftsposterne.

Med omstrukturierungsplanen, som forbedrer driften både med hensyn til produkternes kvalitet og ved at lade produkterne svare til markedets behov, vil udgifterne til afdrag på gæld i anlæg og bygninger samt udgifterne til bankrenter falde fra 43 % af den salgbare bruttoproduktion (nuværende drift) til 29,7 % af denne (ændret drift).

Efter omstruktureringen forventes minimumsoverskuddet at ligge på 1,4 %.

Tabel 2

UDGIFTERNES INDVIRKNING PÅ INDTÆGTERNE

Nuværende drift (produceret mængde = 80 000 kg)

(mio. ITL)

Udgifter	Indtægter	Driftsoverskud eller- underskud	Procentdel af indtægterne
Rater	75		43
Landbrugsudgifter	72	— 55	41
Lønninger	84		48
I alt	231	— 55	— 31,3

Raterne afhænger af de faste udgifter til afdrag på gæld i bygninger og anlæg, til vedligeholdelse og til lån.

Ændret drift (produceret mængde = 110 000 kg)

(mio. ITL)

Udgifter		Indtægter	Procentdel af indtægterne
Rater	79	266,4	29,7
Landbrugsudgifter	112		42,0
Lønninger	71,8		26,9
I alt	262,8	266,4	98,6
Driftsoverskud	3,6		1,4

Raterne afhænger af de faste udgifter til afdrag på gæld i bygninger og anlæg, til vedligeholdelse og til lån.

Sammenligning mellem nuværende drift og ændret drift

(mio. ITL)

Poster	Nuværende drift	Ændret drift	Forskel i numerisk værdi	Forskel i procent
Indtægter	176	266,4	90,4	+ 51,4
Udgifter	231	262,8	31,8	+ 13,8
Overskud eller underskud	- 55	3,6	58,6	+ 93,4

Omstruktureringsplanen for bedrifterne bygger hovedsagelig på følgende interne aktioner i bedrifterne:

a) Kortlægning af, hvilken produktionsmængde der er nødvendig for at genskabe rentabiliteten. Det vil være den mængde, som muliggør en gennemsnitsomkostning pr. enhed (K), der mindst er lig med markedsprisen (P).

I det eksempel, der er vist i tabel 2, er denne mængde 110 000 kg pr. hektar i forhold til den nuværende mængde på 80 000 kg pr. hektar. Ved at anvende formelen for gennemsnitsomkostningen pr. enhed, nemlig $K = Kt : Qt$

(K = gennemsnitsomkostning pr. enhed; Kt = omkostning i alt og Qt = mængde i alt)

får man således det resultat, at med den nuværende drift er $P < K$

$$\frac{231\ 000\ 000\ (Kt)}{800\ (Qt)} = 288\ 750\ (K)$$

$$\frac{P}{176\ 000\ 000} : \frac{Qt}{800} = 220\ 000\ (\text{pris pr. enhed})$$

og med den ændrede drift er $P > K$

$$\frac{262\,000\,800 \text{ (Kt)}}{1\,100 \text{ (Qt)}} = 238\,182 \text{ (K)}$$

$$\frac{P}{Qt} = \frac{266\,400\,000}{1\,100} = 242\,182 \text{ (pris pr. enhed).}$$

Den forøgelse af mængden og den forbedring af kvaliteten, der er nødvendig for at genskabe rentabiliteten, opnås ved at:

- a) indføre teknologiske nyskabelser (se punkt 14), anvende produktionsfaktorerne optimalt og benytte sig af en hensigtsmæssig produktionsstrategi, der f.eks. går ud på at producere mere i de perioder, hvor lønsomheden og markedets efterspørgsel efter forskellige produkter er større (for tomater af sorten »camone« er dette tilfældet fra december til februar)
- b) beskytte produktionen mod sygdomme ved hjælp af de materielle omstrukturingsinterventioner, der er nævnt i punkt 14, litra a)
- c) omstille produktionen fra produkter, der ikke er så rentable, til produkter, der har en højere markedsværdi, og som er lettere at afsætte på markedet. De salgsorganisationer, som planens støttemodtagere er med i, har ikke blot til opgave at sikre produkternes afsætning på markedet, men også at angive, hvilke produkter der er særlig efterspørgsel efter
- d) reducere lønomkostningerne, hvilket opnås ved den nedskæring i antallet af ansatte, der følger af såvel de teknologiske tilpasninger som overladelsen af sorteringen og pakningen til salgsorganisationerne.

I det viste eksempel udgør lønomkostningerne 48 % med den nuværende drift og 26,9 % med den ændrede drift

- e) reducere produktionsomkostningerne ved så vidt muligt at anvende nogle billigere produktionsmetoder. F.eks. bliver en for tiden meget brugt metode til skadedyrsbekæmpelse, hvor der anvendes methylbromid (sterilisering), erstattet med en metode (solbestråling), som ikke bare er billigere, men også mere miljøvenlig.

Desuden bør der tages højde for en ekstern faktor, som dog i væsentlig grad bidrager til at genskabe rentabiliteten, nemlig den øgede efterspørgsel efter oprindelige og lokale specialiteter, som salgsorganisationerne ikke er i stand til at efterkomme med det nuværende produktionsniveau. Endelig skal den tekniske bistands rolle understreges. Den vil gøre det muligt straks at afhjælpe landbrugernes eventuelle mangel på fagkundskab, og den vil samtidig give dem mulighed for at opnå eller forbedre den fagkundskab, der er nødvendig for at drive bedrifterne på en ordentlig måde.»

De foranstaltninger, der indgår i planerne for at genskabe rentabiliteten

- (16) »Den omstrukturingsplan, som hver enkelt potentiel støttemodtager skal gøre rede for på en dertil bestemt blanket fra myndighederne, skal omhandle:
 - de finansielle omstrukturingsforanstaltninger
 - de mindre interventioner med henblik på teknologisk tilpasning
 - forpligtelsen til at føre et regnskab for bedriften
 - forpligtelsen til at tilslutte sig en produktionsorganisation og den heraf følgende tilpasning af produktionsretningslinjerne til markedets efterspørgsel [...]
 - en formel forpligtelse til ikke at stille forslag til grundforbedring [...] i 5 eller 10 år. ([...] Kravet er 5 år, når det gælder bedrifter, der råder over komplette og funktionsdygtige anlæg i den pågældende periode og udelukkende modtager finansiel omstrukturingsstøtte. Kravet er 10 år, når det gælder bedrifter, der også modtager støtte til teknologisk tilpasning. Den almindelige virkningstid er 10 år).«

Desuden vil støttemodtagerne i en ubegrænset periode modtage teknisk bistand fra »teknisk-administrative konsulenter og landbrugskonsulenter, der arbejder for ERSAT (»ente regionale di sviluppo e assistenza tecnica in agricoltura«, den regionale myndighed for udvikling og teknisk bistand inden for landbruget), som er regionens udøvende myndighed.«

De finansielle foranstaltninger, der er planlagt med henblik på omstruktureringen

- (17) Med hensyn til disse foranstaltninger fremsendte de kompetente myndigheder i brev af 10. september 1998 følgende oplysninger:

»De kreditinstitutter, som er berørt af omstrukturingsplanen for de kriseramte drivhusbedrifter, er private [...]. I betragtning af at kreditinstitutterne som følge af de indgåede aftaler vil give afkald på de påløbne morarenter, både for den gæld, der forfaldt den 31.12.1996, og for den gæld, der forfaldt efter denne dato og indtil modtagerens underskrivelse af den nye kontrakt (punkt 4.1 a) i planen), består de regionale myndigheders støtte i at:

- a) nedsætte den gæld, der er stiftet hos kreditinstitutterne fra den 1. januar 1992, og som forfaldt den 31. december 1996, med én rate;
- b) yde rentegodtgørelse til et flerårigt lån (på højst 15 år), der følger af omlægningen af bedriftenes restgæld, som består af:

- 1 — restgæld, der er omhandlet i punkt a)
- 2 — rater, som forfaldt efter den 31.12.1996 og indtil datoen for den nye lånekontrakts indgåelse
- 3 — restgæld, der endnu ikke er forfalden (restgæld fra eventuelle landbrugslån).

Den i punkt b) omhandlede støtte, der ajourføres på datoen for kontraktens indgåelse, vil ikke kunne overstige 30 % af den referencesats, som staten har fastlagt for forbedringslån, og som i øjeblikket ligger på 6,50 %).

De to former for støtte (tilskud og rentestøtte) vil tilsammen ikke kunne overstige 75 % af den gæld, der forfaldt den 31.12.1996, fra regnet morarenter. I det foreliggende tilfælde — forudsat at den eneste udgift, der kan begrænses, er lånets afdragsrate, hvilket opnås ved hjælp af den finansielle omstrukturering — bliver der først foretaget en sammenligning mellem den rate, som bedriften maksimalt er i stand til at afdrage (3 500 ITL pr. m²), og raten i den nye afdragsplan. Herefter fastlægges man det nye lån, idet man foretager forskellige tilpasninger af følgende elementer i nævnte rækkefølge:

- 1) først og fremmest ændres lånets varighed (fra 5 til 15 år)
- 2) herefter nedsættes den gæld, der forfaldt den 31.12.1996, med nogle rater.

Resultatet af de to foranstaltninger gør det muligt at få det nøjagtige beløb på den restkapital, der skal lånes, og således at fastlægge den nye rate, som skal være i overensstemmelse med den rate, der maksimalt kan afdrages, det vil sige lavere end eller lig med denne.

Desuden skal der skabes en balance mellem alt dette og planens andre begrænsninger, som består i følgende:

- *et loft over den offentlige støtte* til den finansielle omstrukturering, nemlig 75 % af den gæld, der forfaldt den 31.12.1996, fra regnet de morarenter, der påhviler bankerne
- *et loft over den offentlige støtte* herunder strukturinterventionerne på 600 mio. ITL.«

De investeringer, der er planlagt med henblik på omstruktureringen

- (18) Ifølge de nationale myndigheder er de investeringer, der er nævnt i det følgende, »absolut nødvendige, da de tager sigte på at forebygge og begrænse de negative virkninger af ugunstige klimaforhold, på at yde beskyttelse mod plantesygdomme, på at nedsætte produktionsomkostningerne og på at forbedre produkterne kvalitet (miljøvenlig produktion), så produkterne bliver lette for salgsorganisationerne at afsætte på markedet. I betragtning af de støttemodtagende bedrifters finansielle vanskeligheder fastsættes der en støttesats svarende til 75 % af de støtteberettigede udgifter.

Investeringerne vedrører bedrifter, der beskæftiger sig med primærproduktion, og består i følgende:

a — *Installering af insektnet. 1 000 ITL pr. m²*

Insektnettene, som skal sættes op ved alle drivhusets åbninger, er absolut nødvendige for at hindre, at der kommer insekter ind, som er virusbærende og skadelige for afgrøderne. Med nettene begrænser man navnlig angrebene af hvid flue — herunder arten *bemisia tabaci*, der medfører infektioner med TYLCV — med 90 %. Det må påregnes, at nettene begrænser lufttilførslen til afgrøderne med cirka 50 %.

b — *Kunstig ventilation og klimakontrol. 1 200 ITL pr. m²*

Som følge af den i punkt a) nævnte foranstaltning bliver det absolut nødvendigt at installere et ventilations- og klimakontrolsystem.

Insektnettene hindrer i høj grad den naturlige ventilation og gør det derfor nødvendigt med kunstig ventilation og kontrol med den relative luftfugtighed for at undgå, at skimmelsygdomme skaber alvorlige problemer for afgrøderne. Det drejer sig om gråskimmel, blåskimmel, sortskimmel, bakterier og alvorlige sygdomme som hidrose, fasciation af stængelen osv.

c — *Flytbar isolering. 6 500 ITL pr. m²*

Installeringen af flytbar isolering er nødvendig for også i vintermånederne at opnå produkter af god kvalitet med en energibesparelse på 50 %.

d — *Varmluftsanlæg. 4 000 ITL pr. m²*

Dette anlæg forbedrer cirkulationen af varm luft, gør det muligt at kontrollere den relative fugtighed og bidrager til en yderligere forøgelse af energibesparelsen med cirka 20 %.

e — *Afvandingsanlæg. 6 400 ITL pr. m²*

Afvanding er absolut nødvendig på stærkt lerholdig jord og muliggør en fornuftig vanding og næringstilførsel, navnlig i efterårs- og vintermånederne.

f — *Udendørs ferskvandsopsamling. 2 350 ITL pr. m²*

Opførelsen af disse anlæg vil være forbeholdt de drivhusbedrifter, der ligger i områder uden fælles vandingsanlæg, og vil ske på betingelse af, at grundvandets kvantitet og/eller kvalitet ikke er tilfredsstillende.

Opstillingen af opsamlingsbassiner vil gøre det muligt at bøde på den tilsætning af grundvandet, der er en af årsagerne til produktionstab.

g — *Anlæg til gødningstilførsel via vandingsvandet. 600 ITL pr. m²*

I de bedrifter, der har behov for at gøre gødningstilførslen via vandingsvandet mere effektiv ved at tage enkelte eller dobbelte sugepumper til hjælp, interverneres der på 10 % af det samlede areal. (Det er af afgørende vigtighed at gøre gødningstilførslen via vandingsvandet så rationel som muligt for at sikre bedriftens rentabilitet).«

Teknisk bistand, der er planlagt med henblik på omstruktureringen

- (19) Ifølge de nationale myndigheder indebærer »de interventioner med teknisk bistand, formidling og erhvervsuddannelse, der foretages af ERSAT (den regionale myndighed for udvikling og teknisk bistand inden for landbruget) i forbindelse med dennes egne institutionsaktiviteter, som også omfatter de tjenesteydelser, der udføres af teknikerne og landbrugskonsulenterne, følgende:

- undersøgelse af bedriftens infrastrukturens tilstand
- konstatering af, om den afgrødestrategi, der anvendes for at komme ud af gældsætningen, er velegnet
- fastlæggelse af en eventuel ændret afgrødestrategi for bedriften
- fastlæggelse af de teknologiske tilpasninger, som det er nødvendigt at foretage
- ydelse af den nødvendige specialistbistand i en periode på tre år (den tid, der anses for nødvendig for en stabil tilbagevenden til normal drift)
- kontrol med processen for bedriftens tilbagevenden til normal drift
- erhvervsuddannelse.

Alle tjenesteydelserne [...] udføres af ansatte i regionalstyrelsen og medfører derfor ingen ekstraomkostninger ud over de ansattes normale løn.

Man planlægger dog interventioner fra privatpraktiserende »teknikere«, der arbejder på grundlag af kontrakter, som er indgået med ERSAT. Disse interventioner vil udelukkende dreje sig om meget specialiseret undervisning, hvis omkostninger det ikke er muligt at fastlægge i øjeblikket, men de hører under alle omstændigheder med til ERSAT's normale driftsudgifter.

De kontrakter, der indgås af regionen, er reguleret af en lovgivning til dette formål, som sikrer gennemsigtigheden i det arbejde, der udføres i den forbindelse (det offentliggøres f.eks. i »Bollettino Ufficiale della Regione«, det officielle tidende for regionen, og det kontrolleres af Revisionsretten).«

Regionen Sardinien's bidrag til omstruktureringsplanen

- (20) Ifølge de kompetente myndigheder vil »regionen Sardinien's finansielle bidrag omfatte følgende:
- a — afvikling af rater af den gæld, der forfaldt den 31.12.1996
 - b — rentegodtgørelse i forbindelse med omlægningen af den restgæld, der allerede er forfalden, eller som vil forfalde
 - c — tilskud, der ikke skal tilbagebetales, til de interventioner (investeringer), som er omtalt i punkt 4.2 i planen (75 % af de støtteberettigede udgifter).
- a + b må ikke overstige 75 % af den gæld, der forfaldt den 31.12.1996, fraregnet morarenter.

Udgifterne til teknisk bistand er ikke medregnet i omstruktureringsplanen, da det drejer sig om aktiviteter, der almindeligvis udføres af ERSAT«

Bankernes bidrag til omstruktureringsplanen

- (21) Ved brev af 19. oktober 1998 bad Kommissionen de kompetente myndigheder om at oplyse navnene på de kreditinstitutter, som vil give afkald på de påløbne renter for de potentielle støttemodtagers gæld; om at angive, om alle de kreditinstitutter, der har fordringer på alle de potentielle støttemodtagere, vil tilslutte sig ordningen; og om at specificere de rentebeløb, som disse institutter vil give afkald på. I brev af 16. november 1998 anførte de kompetente myndigheder på Kommissionens anmodning, at følgende banker er interesserede i at gennemføre planen: Banca Nazionale del Lavoro, Cariplo, Banco di Sardegna, Istituto Bancario S. Paolo di Torino, Monte dei Paschi di Siena, Istituto di Credito delle Casse Rurali e Artigiane, Banca Meliorconsorzio, Banco di Napoli, Credito Italiano, Banca Commerciale Italiana og Banca di Sassari. Ifølge de kompetente myndigheders svar vil de renter for støttemodtagernes gæld, som bankerne giver afkald på, blive fastlagt i hvert enkelt tilfælde, og de kan således ikke fastlægges og oplyses på nuværende tidspunkt.

Støttemodtagernes bidrag til omstruktureringsplanen

- (22) Ifølge de kompetente myndigheder »betaler støttemodtageren:
- 25 % af de støtteberettigede udgifter til de interventioner, som er omtalt i punkt 4.2 i planen (det vil sige til investeringerne)
 - den del af det omlagte låns renter, der ikke dækkes af den regionale intervention.

Støttemodtagerens evne til at afholde de udgifter, der påhviler ham, er en forudsætning for bedriftens nye finansielle betingelser og produktionsbetingelser, og det må derfor antages, at den enkelte bedrift normalt burde kunne afskrive disse udgifter i løbet af de første tre år.

Støttemodtageren skal dokumentere de afholdte udgifter på følgende måde:

- a — udgifter til købet af maskiner og udstyr dokumenteres med fakturaerne for købet
- b — udgifter til arbejdskraft, hvad enten der er tale om tredjemands eller om støttemodtagerens egen arbejdskraft, dokumenteres ved at forevise en beregning, der er baseret på de enhedspriser, som er fastlagt ved hjælp af den regionale prisoversigt til dette formål. Denne prisoversigt opdateres regelmæssigt og er vedtaget ved dekret fra det regionale udvalg.«

Støttens varighed og varigheden af de foranstaltninger, der omhandles i omstruktureringsplanen

- (23) Ifølge de kompetente myndigheder er støtten en »engangsstøtte, og en forlængelse vil ikke være mulig. Varigheden på et år henviser til den periode, som er nødvendig for planens iværksættelse (på grund af alle de administrative og bureaukratiske procedurer).

De forskellige støtteforanstaltninger har en bestemt varighed:

- rentegodtgørelsen varer fra 5 til 15 år
- tilskuddene, der ikke skal tilbagebetales, til vedligeholdelses- og tilpasningsinterventioner varer den tid, det almindeligvis tager rent teknisk at gennemføre disse
- med hensyn til den tekniske bistand er det allerede blevet nævnt, at det er en sædvanlig ydelse, og dens varighed er derfor ubegrænset.

Ved gennemførelsen af planen vil der blive ydet en kraftigere og obligatorisk bistand, indtil bedrifterne har nået de forventede resultater.«

De nationale myndigheders forpligtelser

- (24) »Når regionen gennemfører den anmeldte plan, forpligter den sig til at overholde de betingelser, der er foreskrevet i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽²⁾.

I henhold til punkt 3.2.2 i Fællesskabets rammebestemmelser forpligter regionen sig ligeledes til at fremlægge en udførlig årsrapport for Kommissionen om den støtte, der er ydet.«

Mulig kumulering af støtte til afvikling af støttemodtagernes gæld

- (25) Ved brev af 19. oktober 1998 anmodede Kommissionen de kompetente myndigheder om at sikre, at hver enkelt potentiel modtager af den støtte, der omhandles i den anmeldte foranstaltning, ikke tidligere har modtaget omstrukturingsstøtte, ikke-anmeldt støtte eller uforenelig støtte, der er krævet tilbagebetalt. De kompetente myndigheder gav med deres brev af 16. november 1998 følgende svar på Kommissionens forespørgsler:

»1) Regionen har aldrig ydet omstrukturingsstøtte; 2) regionallov nr. 4 af 19. januar 1998, der blev godkendt af Kommissionen den 3. juni 1998, og som tillader en omlægning af lånene, ophæver virkningerne af den tidligere lovgivning for planens støttemodtagende bedrifter, og det er således underforstået, at denne lovgivning ophæves; 3) de regionale myndigheder forsikrer Kommissionen for, at såfremt en ansøger har modtaget uforenelig støtte, som er krævet tilbagebetalt, vil de regionale myndigheder sørge for at trække beløbet på den uforenelige støtte fra det beløb, der ydes i henhold til planen, såfremt tilbagebetalingen endnu ikke er sket.«

- (26) Kommissionen indledte proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, da den var i tvivl om, hvorvidt støtteordningen er forenelig med fællesmarkedet. Tvivlen gjaldt følgende punkter:

a) *Bedrifternes finansielle vanskeligheder*

— Eftersom størstedelen af bedrifterne ikke fører noget driftsregnskab (pligten til at føre regnskab er en af betingelserne, der skal opfyldes for at modtage omstrukturingsstøtte), var der tvivl om de kriterier, som de italienske myndigheder foreslog til vurderingen af de potentielle støttemodtageres driftsunderskud og gældsætningsniveau (der lod f.eks. ikke til at være en klar sondring mellem kortfristet gæld og langfristet gæld, og den langfristede gæld kunne desuden være forbundet med investeringer, som skal afskrives i forbindelse med normal økonomisk virksomhed. En bedrift, som afskriver investeringsudgifterne på årsbasis, er således ikke nødvendigvis at betragte som kriseramte)

— ifølge de italienske myndigheder må en bedrift anses for at være kriseramt, når den forfaldne (og ikke indfriede) gæld beløber sig til mindst 30 % af bedriftens formue, men det fremgår ikke, om der er tale om nettoformuen

⁽²⁾ EFT C 283 af 19.9.1997, s. 2.

— på baggrund af de bemærkninger, der er fremsat i første led, var det nødvendigt at opklare, om det kriterium, som er baseret på gældsætningsniveauet, kan være et bevis på en alvorlig gældsætning, og om det kriterium, der er baseret på driftstab, er velegnet til at vise en meget kritisk situation

— anvendelsen af ovennævnte kriterier lod navnlig til at bygge på støttemodtagernes egne opgivelser.

b) *Genskabelse af rentabiliteten*

— De foreslåede finansielle foranstaltninger (regionen betaler nogle rater af den gæld, der forfalder den 31. december 1996, regionen yder rentegodtgørelse i forbindelse med omlægningen af den restgæld, der er forfalden, og som forfalder, og kreditinstitutterne giver afkald på de påløbne morarenter) kunne udgøre ren driftsstøtte, ikke mindst fordi de tilsyneladende ikke gav mulighed for en nem udregning af beløbet på den gæld, der skal afdrages, og den støtte, der skal ydes

— tilskuddene, der ikke skal tilbagebetales, til investeringer (75 % af de støtteberettigede udgifter) lod til at være for store

— i den anmeldte støtteordning var der ikke taget højde for en nedskæring af kapaciteten eller et ophør med urentable aktiviteter, og der var ingen garanti for de berørte produkters afsætningsmuligheder

— det var nødvendigt at finde ud af, om indtægternes forøgelse med 50 % takket være indførelsen af nye dyrkningsteknikker og teknologiske nyskabelser samt om nødvendigt omstillingen til mere rentable produkter reelt kunne gøre det muligt at genskabe rentabiliteten i løbet af tre år, ikke mindst i betragtning af, at der ikke som nævnt i sidste led var sikkerhed for de berørte produkters afsætningsmuligheder.

c) *Hindring af utilbørlige konkurrenceforvridninger*

— Kommissionen havde bedt de italienske myndigheder om dokumentation for, hvilke konsekvenser en støtte, der tager sigte på at øge indtægterne med ca. 50 %, ville have for priserne, og hvilke afsætningsmuligheder der ville være for de berørte produkter. De italienske myndigheder har ikke fremsendt nogen dokumentation, som underbygger deres analyser

— i støtteordningen var der ikke taget højde for en nedskæring af kapaciteten, selv om en sådan tilsyneladende var nødvendig inden for blomsterdyrkningssektoren.

d) *Princippet om, at støtten skal stå i forhold til omstruktureringens omkostninger og fordele*

— det fastlagte loft på 600 mio. ITL (ca. 300 000 EUR) pr. støttemodtagende bedrift lader til at være højt i betragtning af, hvilken slags problemer der angives som årsag til gældsætningen

— den vanskelige udregning af beløbet på den gæld, der skulle afskrives, gjorde det umuligt at fastlægge, i hvilken grad støttemodtagerne reelt bidrog til omstruktureringen

— det, at kreditinstitutterne gav afkald på morarenterne, kunne udgøre en ny statsstøtte, eftersom det ikke var umuligt, at nogle af kreditinstitutterne var statsejede eller statskontrollerede.

e) *Støttemodtagernes karakter*

Da der kunne være kapitalselskaber blandt støttemodtagerne, kunne Kommissionen ikke udelukke, at nogle af de bedrifter, som var omfattet af ordningen, ikke opfyldte alle de krav, der stilles til definitionen af små og mellemstore virksomheder i punkt 3.2.4 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽³⁾.

⁽³⁾ Se fodnote 2.

f) Mulig »Deggendorf-effekt«

Kommissionen havde anmodet de kompetente myndigheder om at sikre, at hver enkelt potentiel modtager af den støtte, der omhandles i den anmeldte foranstaltning, ikke tidligere har modtaget omstrukturingsstøtte, ikke-anmeldt støtte eller uforenelig støtte, der er krævet tilbagebetalt. Som svar på denne anmodning meddelte de kompetente myndigheder ved brev af 16. november 1998, at regionen aldrig havde ydet omstrukturingsstøtte, og at de regionale myndigheder kunne forsikre, at såfremt en ansøger har modtaget uforenelig støtte, som er krævet tilbagebetalt, vil de regionale myndigheder sørge for at trække beløbet på den uforenelige støtte fra det beløb, der ydes i henhold til planen, såfremt tilbagebetalingen endnu ikke er sket. På baggrund af dette svar kunne Kommissionen ikke udelukke, at den anmeldte støtteordning gjorde det muligt at yde støtte til støttemodtagere, der allerede havde modtaget uforenelig støtte, som Kommissionen ville kræve tilbagebetalt. Ifølge Domstolen er manglende tilbagebetaling af ulovlig støtte dog en væsentlig omstændighed, der med føje må tages i betragtning ved undersøgelsen af, om ny støtte er forenelig⁽⁴⁾.

III. DE ITALIENSKE MYNDIGHEDERS BEMÆRKNINGER, KOMMISSIONENS REAKTIONER OG DE ITALIENSKE MYNDIGHEDERS SVAR

- (27) Ved brev af 9. juni 1999, der blev registreret den 15. juni 1999, svarede de italienske myndigheder på den tvivl, som Kommissionen havde givet udtryk for med hensyn til den anmeldte støtteordnings forenelighed med fællesmarkedet.

Bedrifternes finansielle vanskeligheder

- (28) De italienske myndigheder anførte for det første, at den gæld, der ville blive taget i betragtning ved konstateringen af bedrifternes finansielle vanskeligheder, var alle de forfaldne rater, der ikke var blevet betalt som følge af gentagne driftstab i flere år (denne gæld betragtes som kortfristet, eftersom bedriften skal betale morarenter, hvis ikke den bliver indfriet med det samme), samt gæld til socialsikringsinstitutter og privatpersoner, under forudsætning af at denne gæld kan påvises. Der var således ikke tale om den gæld, der stammer fra almindelig økonomisk virksomhed, f.eks. landbrugens investeringer, som skal afskrives over længere tid.
- (29) Hvad formuespørgsmålet angår, forklarede de italienske myndigheder for det andet i brev af 9. juni 1999, at bedrifternes finansielle vanskeligheder navnlig måles ved at sammenligne gældsætningsniveauet med nettoformuen. I henhold til den italienske civillovbogs artikel 2424 består virksomhedernes nettoformue af kapitalen og reserverne⁽⁵⁾. Derfor spurgte Kommissionens tjenestegrene ved brev af 7. december 1999 de italienske myndigheder, hvilken modydelse de ville bede støttemodtagerne om i forhold til nettoformuen. Ved brev af 8. februar 2001 svarede de italienske myndigheder, at de kun ville bede om en modydelse, såfremt dette var absolut nødvendigt for at skabe en økonomisk og finansiell balance for bedriften, og såfremt det ikke gik ud over dens effektivitet.
- (30) Endelig anførte de italienske myndigheder med hensyn til brugen af egne erklæringer, såfremt der ikke foreligger noget regnskab, som gør det muligt at konstatere driftstabene og gældsætningsniveauet, at dette system er helt i overensstemmelse med den gældende nationale lovgivning på området⁽⁶⁾, og de anførte, at eventuelle falske erklæringer fra en landbruger ville indebære alvorlige strafferetlige sanktioner. På baggrund af disse oplysninger spurgte Kommissionen ved brev af 7. december 1999 (ref.: VI/051291) de italienske myndigheder, om de kunne sørge for, at de potentielle støttemodtageres erklæringer blev verificeret af tredjemand eller af et uafhængigt organ. Ved brev af 8. februar 2001 fremsendte de italienske myndigheder teksten til den nævnte lov, og de understregede, at myndighederne har pligt til at kontrollere de pågældende erklæringer, eventuelt ved hjælp af

⁽⁴⁾ Domstolens dom af 15. maj 1995, sag C-355/95, P. Textilwerke Deggendorf GmbH (TWD) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Forbundsrepublikken Tyskland, Sml. 1997 I, s. 2549, præmis 25.

⁽⁵⁾ I henhold til denne paragraf består nettoformuen almindeligvis af kapitalen, reserve fra overkurs ved emission, opskrivningshenlæggelser, lovpligtig reserve, reserve til egne aktier i portefølje, vedtægtsmæssige reserver, andre særskilte reserver, overførsel fra tidligere år og årets resultat.

⁽⁶⁾ Lov nr. 127 af 15. maj 1997 om hasteforanstaltninger med henblik på en forenkling af administrationsaktiviteterne og af beslutnings- og kontrolprocedurerne samt de tilhørende gennemførelsesbestemmelser.

stikprøver. For at fjerne den tvivl, som Kommissionen stadig nærede med hensyn til kontrollen, angav de italienske myndigheder i samme brev, at alle de potentielle støttemodtageres erklæringer ville blive kontrolleret.

Genskabelsen af de potentielle støttemodtageres rentabilitet

- (31) Ved brev af 8. februar 2001 forpligtede de italienske myndigheder sig til at nedsætte den planlagte støttesats til investeringer i de støttemodtagende bedrifter til 50 % i de ugunstigt stillede områder og til 40 % i de områder, som ikke er ugunstigt stillet, i henhold til bestemmelserne i Fællesskabets rammebestemmelser om statsstøtte i landbrugssektoren (7). De ajourførte ligeledes de oplysninger, der havde gjort det muligt at fastlægge de produktionsniveauer, som de kriseramte bedrifter skulle nå op på for at blive rentable, og de angav, hvilke beregningsmetoder der var anvendt (en sammenligning mellem den gennemsnitlige omkostning pr. enhed og markedsprisen i de to scenarier, der var taget højde for, nemlig nuværende drift og ændret drift, efter at markedsprisen var blevet fastlagt ud fra de oplysninger, som en andelsvirksomhed havde givet). Ifølge denne model medfører stigningen i produktionen en stigning i indtægterne.

Hindring af utilbørlige konkurrenceforvridninger

- (32) Ved brev af 9. juni 1999 slog de italienske myndigheder fast, at støtten til bedrifternes omstrukturering ikke ville få indflydelse på de berørte produkters prisdannelse. For at underbygge denne påstand medsendte de et diagram, der illustrerede prisudviklingen for forskellige produktvarianter i høståret 1997/98. Ved brev af 7. december 1999 spurgte Kommissionens tjenestegrene, på baggrund af hvilke oplysninger man kunne fastslå, at omstrukturingsforanstaltningerne ikke ville få indflydelse på prisdannelsen. Det medsendte diagram var nemlig ikke et tilstrækkeligt bevis, eftersom prisudviklingen i dette diagram gjaldt for en periode, hvor der endnu ikke var ydet nogen støtte. Ved brev af 8. februar 2001 svarede de italienske myndigheder endnu en gang, at der ikke ville være nogen indvirkning på prisdannelsen, eftersom der generelt var en stabil efterspørgsel efter de produkter, som var omfattet af ordningen.
- (33) Med hensyn til afsætningsmulighederne (som hænger sammen med den stabile efterspørgsel, der er omtalt i betragtning 32) understregede de italienske myndigheder i brev af 9. juni 1999, at sardiske produkter ville nyde godt af de reklameforanstaltninger, som ministeriet for udenrigshandel og ministeriet for landbrugspolitik planlagde med henblik på at øge udførslen af frugt og grøntsager af høj kvalitet til EU-landene, Central- og Østeuropa og resten af verden. Efter deres mening var der ingen problemer med overkapacitet i blomsterdyrkningssektoren, og som bevis herfor nævnte de en OFP-foranstaltning, som Kommissionen medfinansierer, og som tager sigte på en styrkelse af blomsterdyrkningssektoren og en omstrukturering af drivhussektoren. I brev af 7. december 1999 bemærkede Kommissionens tjenestegrene, at nævnte foranstaltning netop havde til formål at fremme afsætningen af blomsterprodukter (afskårne blomster), fordi der var problemer med overkapacitet i sektoren. Derfor opfordrede de endnu en gang de italienske myndigheder til at rette sig efter bestemmelserne i punkt 3.2.2.ii i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder eller til at anmode om anvendelsen af bestemmelserne i punkt 3.2.5 i nævnte rammebestemmelser. I henhold til punkt 3.2.5 kan Kommissionen fratage kravene om kapacitetsnedskæring i en erhvervsgrænse med overkapacitet inden for landbrugssektoren, når der er tale om foranstaltninger, der tager sigte på en bestemt kategori af produkter eller erhvervsdrivende, hvis alle de beslutninger, der træffes om at yde støtte, ikke i nogen sammenhængende 12-månedersperiode omfatter en produktmængde, der overstiger 3 % af den samlede årlige mængde af den pågældende produktion i det pågældende land (hvad de geografiske henvisninger angår, kan de overføres fra nationalt plan til regionalt plan). I brev af 8. februar 2001 svarede de italienske myndigheder ikke på disse bemærkninger fra Kommissionen, men fremlagde i stedet en markedsundersøgelse, som viste afsætningsmulighederne for de berørte produkter. Denne markedsundersøgelse gjaldt dog for perioden 1995-1997. Der kunne drages følgende konklusioner heraf:
- i løbet af den pågældende periode var der en tendens til stigning i producentpriserne og engrospriserne
 - engrospriserne er generelt højere end producentpriserne
 - engrospriserne varierer mindre end producentpriserne
 - drivhusproduktion giver højere priser end frilandsproduktion.

(7) EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2.

Princippet om, at støtten skal stå i forhold til omstruktureringens omkostninger og fordele

- (34) Hvad angår det maksimale tilskud på 600 mio. ITL (ca. 300 000 EUR), der blev fastsat pr. bedrift, og vanskelighederne med at bestemme størrelsen på det reelle tilskud til de bedrifter, som skulle omstruktureres, på grund af problemerne med at beregne omfanget af den gæld, der skal tilbagebetales, forklarede de italienske myndigheder endnu en gang, hvad den offentlige støtte til omstruktureringen ville bestå i, og de understregede, at det bidrag, man krævede af støttemodtagerne (mindst 25 %) var mere end tilstrækkeligt. Støttemodtagerne skulle nemlig stadig betale den gæld, der ikke var bankgæld (obligatoriske forsikringsudgifter, løn til de ansatte, skyldige beløb for leverancer af varer, der er nødvendige for produktionens opretholdelse og gæld til offentlige socialsikringsinstitutioner og privatpersoner). De tilføjede desuden, at regionen kunne afvikle op til 20 % af hovedstolen af den gæld, der var stiftet mellem 1. januar 1992 og 31. december 1996 under forudsætning af, at det fastsatte loft for offentlig støtte til omstruktureringen ikke overskrides (75 %).
- (35) Denne angivelse svarede ikke til de italienske myndigheders oprindelige oplysninger, for som det er nævnt i betragtning 17, måtte summen af gældens hovedstols nedsættelse og rentegodtgørelsen til det flerårige lån (med en maksimal varighed på 15 år) efter omlægningen af bedrifternes restgæld tilsammen ikke overstige 75 % af den gæld, der forfaldt 31. december 1996. Med hensyn til den offentlige støtte til bedrifternes omstrukturering har de italienske myndigheder udvidet støttens beregningsgrundlag på 75 % til at omfatte investeringer, der skal foretages i forbindelse med omstruktureringen.
- (36) Da de italienske myndigheder blev spurgt om medtagelsen af dette element i beregningsgrundlaget for den offentlige støtte, gjorde de definitivt rede for i brev af 8. februar 2001, at de regionale myndigheders støtte ville bestå i at:
- yde tilskud, der ikke skal tilbagebetales, til små interventioner med henblik på teknologisk tilpasning af de anlæg, der er nødvendige for bedrifternes omstrukturering, med en støtteintensitet på 50 % i de ugunstigt stillede områder og på 40 % i de andre områder
 - nedsætte hovedstolen af den forfaldne gæld, der var stiftet mellem 1. januar 1992 og 31. december 1996, med én rate (op til 20 %)
 - yde rentegodtgørelse (op til 30 % af den referencesats, som staten har fastlagt for forbedringslån) til et 15-årigt lån efter omlægningen af gælden, som består af den restgæld, der er nævnt i litra b), og af de rater, der forfaldt efter den 31. december 1996 og indtil optagelsen af det nye lån, samt af de resterende forpligtelser, som forfalder
- litra a), b) og c) må tilsammen ikke overstige 75 % af de samlede omstruktureringssomkostninger (eller med andre ord af det beløb, som også omfatter udgifterne til de investeringer, der omhandles i omstruktureringsplanen).
- (37) Med hensyn til den kendsgerning, at de kreditinstitutioner, som var villige til at deltage i ordningen, ville give afkald på morarenterne, forklarede de italienske myndigheder i brev af 9. juni 1999, at transaktionen ikke udgør statsstøtte, hvis vurderingen af de statskontrollerede bankers adfærd i Kommissionens beslutning 97/81/EF af 30. juli 1996 vedrørende den østrigske regerings støtte til virksomheden Head Tyrolia Mares i form af kapitaltilførsel kan anses for at danne præcedens⁽⁸⁾. I den nævnte sag blev kreditinstitutionernes afkald på morarenterne dog ikke betragtet som statsstøtte, fordi dette var blevet besluttet af alle de banker, der deltog i transaktionen (det vil sige af såvel de offentlige som de private banker). Derfor bad Kommissionens tjenestegrene i brev af 7. december 1999 de italienske myndigheder om at angive, hvilke offentlige og private banker der var rede til at give afkald på morarenterne, og om at anføre, om alle de banker, der deltog i omstruktureringen, ville gå med til at give afkald på disse renter. I brev af 8. februar 2001 fremsendte de italienske myndigheder den liste, som Kommissionens tjenestegrene havde anmodet om. De vedlagde desuden nogle erklæringer fra banker, som bekræftede, at de var villige til at give afkald på morarenterne, og de anførte, at de banker, som ikke havde anset det for nødvendigt at give deres skriftlige samtykke, under alle omstændigheder havde givet udtryk for deres samtykke.

⁽⁸⁾ EFT L 25 af 28.1.1997, s. 26.

Støttemodtagernes karakter

- (38) I brev af 9. juni 1999 bekræftede de italienske myndigheder, at det kun er de små landbrugsbedrifter, som svarer til definitionen i punkt 3.2.5, litra b), i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, der kan modtage støtte. Det drejer sig således om erhvervsdrivende inden for landbrugssektoren med højst ti årsarbejdsenheder, herunder kapitalselskaber med samme karakteristika.

Mulig »Deggen Dorf-effekt«

- (39) Som svar på Kommissionens bemærkninger (se betragtning 26, litra f)) forpligtede de italienske myndigheder sig til ikke at yde støtte til bedrifter, som tidligere har modtaget ulovlig og uforenelig støtte, og som ikke har tilbagebetalt denne.
- (40) Ved brev af 14. september 2001, der blev registreret den 17. september 2001, anmodede de italienske myndigheder Kommissionen om at vedtage en endelig beslutning inden for to måneder i henhold til artikel 7, stk. 7, i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93⁽⁹⁾.

IV. VURDERING AF STØTTEN

- (41) I henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. I det foreliggende tilfælde kan den pågældende støtte få sådanne virkninger. Støtten begunstiger nemlig visse produktioner (frugt, grøntsager og planter) og kan derfor fordreje konkurrencen som følge af deres relativt store betydning. For at nævne et eksempel var Italien, hvoraf Sardinien udgør et vigtigt produktionsområde, i 1999 EU's største producent af grøntsager med sin produktion på 15 153 857 tons, hvilket svarer til 28,7 % af EU's samlede produktion (52 726 260 tons)⁽¹⁰⁾. Støtten falder således ind under anvendelsesområdet i traktatens artikel 87, stk. 1, og kræver en undtagelse for at kunne erklæres forenelig med fællesmarkedet.
- (42) De undtagelser, der kan anvendes, er beskrevet i Fællesskabets relevante rammebestemmelser. For støtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder gælder i øjeblikket de rammebestemmelser, der blev vedtaget på området i 1999⁽¹¹⁾. I henhold til punkt 7.3 i ovennævnte rammebestemmelser skal rednings- og omstrukturingsstøtte til SMV (individuel støtte eller støtteordninger), der er anmeldt inden den 30. april 2000, vurderes efter rammebestemmelserne fra 1997⁽¹²⁾. Eftersom den pågældende omstrukturingsplan blev anmeldt den 12. januar 1998, skal foreneligheden med fællesmarkedet vurderes efter rammebestemmelserne fra 1997.
- (43) I henhold til bestemmelserne i punkt 1.1 og 2.3 i nævnte rammebestemmelser fra 1997 (herefter kaldet »rammebestemmelserne«) falder statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder normalt ind under anvendelsesområdet i traktatens artikel 87 (tidligere artikel 92), stk. 1⁽¹³⁾, eftersom den ifølge sin natur har en tendens til at fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne ved at flytte strukturtilpasningsbyrden over på andre og mere effektive virksomheder og opmuntre til et støttekapløb.

⁽⁹⁾ EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.

⁽¹⁰⁾ I 2000 producerede Italien 16 308 854 tons grøntsager. Eftersom tallene for alle medlemsstaterne endnu ikke foreligger, er det ikke muligt at fastslå, hvor mange procent af EU's produktion denne mængde udgør. På baggrund af de tal, der foreligger, skal det dog bemærkes, at Italien er det eneste land, hvis produktion er steget betydeligt fra 1999 til 2000.

⁽¹¹⁾ EFT C 288 af 9.10.1999, s. 2.

⁽¹²⁾ Se fodnote 2.

⁽¹³⁾ I nævnte artikels stk. 1 står der, at »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner« er »uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.«

- (44) I punkt 2.4 i rammebestemmelserne står der, at »det eneste grundlag for at fritage støtte til redning eller omstrukturering af kriseramte virksomheder findes i artikel 92, stk. 3, litra c), når man ser bort fra tilfælde af naturkatastrofer og andre usædvanlige begivenheder, der er fritaget efter artikel 92, stk. 2, litra b), og ikke omfattet her, samt, i det omfang artikel 92, stk. 2, litra c), stadig gælder, støtte i Tyskland omfattet af denne bestemmelse. I henhold til denne bestemmelse har Kommissionen beføjelse til at tillade støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrøner [...], når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.« Eftersom man ved anmeldelsen i det pågældende tilfælde ikke havde til hensigt at opfylde betingelserne for anvendelsen af undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, er den eneste undtagelse, man kan påberåbe sig i forbindelse med behandlingen af støtten, den undtagelse, der er fastsat i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).
- (45) For at kunne anvende denne undtagelse er der visse betingelser, der skal opfyldes. Da det i det foreliggende tilfælde drejer sig om en støtteordning, er anvendelsesområdet det første, der skal undersøges. Dette anvendelsesområde udgør et problem, for i stedet for at anmelde en støtteordning på de foreskrevne betingelser og angive de generelle principper, der gør det muligt at undersøge de enkelte omstrukturingsplaner i en senere fase, forelagde de italienske myndigheder snarere én enkelt omstrukturingsmekanisme, som var gældende for alle potentielle støttemodtagere, og som var kendetegnet af en så høj grad af automatik i anvendelsen og af nogle definitioner af en sådan art, at det ikke kan udelukkes, at nogle af de bedrifter, der godkendes som støttemodtagere, ikke opfylder de nødvendige krav. Den mest problematiske definition i den forbindelse er definitionen af begrebet »kriseramte virksomhed«.

Definition af en kriseramte virksomhed

- (46) I punkt 2.1 i rammebestemmelserne nævnes de symptomer, der normalt kendetegner en kriseramte virksomhed. Hos en kriseramte virksomhed vil problemerne oftest være voksende, hvad enten der er tale om underskudsniveauet eller gældens størrelse. De kriterier, som de italienske myndigheder anvender, er baseret på et gennemsnit, der ikke gør det muligt at konstatere, om de berørte bedrifters tilstand reelt forværres. Eftersom planen er fastlagt ud fra et gennemsnit, kan det f.eks. ikke udelukkes, at der efter de første to år i den periode, man går ud fra, følger et tredje år med et positivt resultat, selv om gennemsnittet stadig er negativt. En anden ting, der skal understreges, er, at i de foranstaltninger, som de italienske myndigheder har anmeldt, skal støttemodtagerne selv afgive erklæring om underskuddene ifølge forskrifterne i lov nr. 127 af 15. maj 1997⁽¹⁴⁾. Kommissionen noterede sig de italienske myndigheders løfte om at gå et skridt videre end det, der var taget højde for i nævnte lov, og kontrollere alle de potentielle støttemodtagers erklæringer. Da de potentielle støttemodtagere tilsyneladende ikke fører noget driftsregnskab, er det dog vanskeligt at forestille sig, på hvilket grundlag en sådan kontrol kunne foretages. Dette gælder for alle de kriterier, som de italienske myndigheder anvender til at fastlægge, hvorvidt der er tale om kriseramte virksomheder inden for den pågældende sektor. Eftersom der mangler et ordentligt kontrolgrundlag, kan Kommissionen således ikke udelukke, at bedrifter, som egentlig ikke er kriseramte, modtager støtte i forbindelse med omstrukturingsordningen, og derfor er Kommissionen af den opfattelse, at den definition, der gives af en kriseramte virksomhed, ikke er relevant.
- (47) Foruden spørgsmålet om definitionen er det en forudsætning for at kunne anvende undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), i det pågældende tilfælde, at visse betingelser, som er angivet i rammebestemmelsernes punkt 3.2.2, overholdes.

Genskabelse af rentabiliteten

- (48) Den første betingelse i det omtalte punkt 3.2.2 er, at omstrukturingsplanen inden for et rimeligt tidsrum og på basis af en realistisk vurdering af virksomhedens fremtidige driftsvilkår skal kunne gøre virksomheden sund og rentabel på længere sigt. Rentabilitetens forbedring skal i øvrigt primært være et resultat af de interne saneringsforanstaltninger, der er indeholdt i omstrukturingsplanen, og den må kun baseres på eksterne faktorer, såsom pris- og efterspørgselsstigninger, som virksomheden ikke har større indflydelse på, hvis markedsforventningerne er generelt anerkendte.

⁽¹⁴⁾ Se fodnote 6.

- (49) I det foreliggende tilfælde lader det til, at planen bl.a. bygger på teorien om, at de reklamekampagner, som ministeriet for udenrigshandel og ministeriet for landbrugspolitik tilrettelægger, skaber nogle afsætningsmuligheder ved at øge eksporten af grøntsager til EU-landene, Central- og Østeuropa og resten af verden. Der er dog ikke noget bevis for, at disse kampagner vil have den ønskede virkning, nemlig at skabe nye afsætningsmuligheder. Med hensyn til fastlæggelsen af den periode, der er nødvendig for at genskabe rentabiliteten, er der desuden et klart modsætningsforhold mellem de italienske myndigheders ønske om at genskabe de berørte bedrífers rentabilitet i løbet af tre år og deres indrømmelse af, at »den almindelige virkningstid er ti år«. Når det gælder omstruktureringen af virksomheder, kan en periode på ti år bestemt ikke betragtes som et rimeligt tidsrum.
- (50) Et andet aspekt i de italienske myndigheders teori er prisspørgsmålet. Konklusionerne fra markedsundersøgelsen viser en prisstigning i løbet af den pågældende periode (1995-1997). Den periode, der henvises til, gør det dog ikke muligt at sige noget om de nuværende pristendenser. De italienske myndigheder har flere gange slået fast, at planen, hvor man forudser en stigning i indtægterne takket være en forøgelse af produktionen, ikke på nogen måde ville få indflydelse på de berørte produkters prisdannelse. Eftersom de fremsendte oplysninger hver gang gjaldt for en tidligere periode, har det dog aldrig været muligt at efterprøve påstandens rigtighed. Det er absolut ikke sandsynligt, at markedsføringen af nogle meget større produktmængder ikke har nogen virkninger for prisdannelsen, ikke mindst når man tænker på, at den forøgelse af produktionen, som de italienske myndigheder regner med (nemlig 35-40 %), er betydelig. Man kan derfor frygte, at ordningen får en negativ indflydelse på prisdannelsen, og at det produktionsniveau, som de italienske myndigheder har brugt som reference for at sikre genskabelsen af de støttemodtagende bedrífers rentabilitet, ikke er realistisk, når det gælder størrelsen, og at det heller ikke er realistisk, fordi der ikke tages højde for det prisfald, som markedsføringen af nogle meget større produktmængder risikerer at medføre, og som ville gøre genskabelsen af de berørte bedrífers rentabilitet meget mere usikker.

Hindring af utilbørlige konkurrenceforvridninger

- (51) En anden betingelse for tildelingen af omstrukturingsstøtte er, at der træffes foranstaltninger for i videst muligt omfang at opveje eventuelle skadelige virkninger for konkurrenterne. Disse foranstaltninger skal give sig udslag i, at støttemodtagerne definitivt nedskærer kapaciteten eller lukker produktionsanlæggene, såfremt man konstaterer en strukturel overkapacitet inden for den pågældende sektor. Hvis der ikke er tale om en strukturel overkapacitet, kræver Kommissionen normalt ikke en kapacitetsnedskæring til gengæld for støtten. Det er dog nødvendigt at bevise, at støtten udelukkende anvendes til at genskabe virksomhedens rentabilitet og ikke giver støttemodtageren mulighed for at udvide produktionskapaciteten under omstrukturingsplanens gennemførelse, medmindre dette er absolut nødvendigt for at kunne genskabe rentabiliteten og ikke forårsager utilbørlige konkurrenceforvridninger.
- (52) Hvad angår spørgsmålet om en eventuel kapacitetsnedskæring, understregede de italienske myndigheder, at støttemodtagerne udelukkende ville være små landbrugsbedrífere i henhold til rammebestemmelsernes punkt 3.2.5, litra b), det vil sige landbrugere, som højst anvender ti årsarbejdsenheder. De italienske myndigheder kunne således have anmodet om anvendelsen af de særlige bestemmelser i rammebestemmelserne for landbrugssektoren, sådan som Kommissionen havde foreslået dem. Eftersom dette ikke skete (se betragtning 33), var Kommissionen nødt til at vurdere støtteordningen på baggrund af de almindelige betingelser i punkt 3.2.2.
- (53) I det foreliggende tilfælde og ud fra de seneste oplysninger, har Kommissionen kunnet konstatere, at uafhængigt af det punkt i rammebestemmelserne, som gælder for dette aspekt, eksisterer der ikke eller lader der ikke længere til at eksistere en strukturel overkapacitet i de sektorer, som er genstand for omstrukturingsordningen. Kommissionen anser det derfor ikke for nødvendigt at anmode om, at støttemodtagerne foretager en nedskæring af produktionskapaciteten.
- (54) Eftersom der ikke kræves nogen kapacitetsnedskæring, er det nødvendigt at bevise, at de planlagte investeringer udelukkende har til formål at genskabe bedrífernes rentabilitet og ikke forvrider konkurrencen. I den forbindelse er der stor fare for, at investeringerne forvrider konkurrencen, eftersom de tager sigte på at øge produktionen. De heraf følgende konsekvenser for priserne ville få direkte indflydelse på de konkurrerende virksomheders indtægter og således også på deres aktiviteter.

Princippet om, at støtten skal stå i forhold til omstruktureringens omkostninger og fordele

- (55) En af de betingelser, der skal opfyldes, er, at støtten skal stå i forhold til omstruktureringens omkostninger og fordele. For at sikre, at dette er tilfældet, skal støttemodtagerne normalt yde et betydeligt bidrag til omstrukturingsplanen, enten med egne midler eller gennem finansiering udefra på markedsvilkår. I betragtning af regionens bidrag til omstrukturingsordningen (op til 75 % af omstruktureringens samlede beløb) er Kommissionen af den opfattelse, at støttemodtagernes bidrag til omstruktureringen ikke har været stort nok. Denne opfattelse bekræftes af, at da de italienske myndigheder blev anmodet om nærmere oplysninger om de modydelse, som støttemodtagerne kunne levere med egne midler, nøjedes de med at svare, at de udelukkende ville kræve en modydelse af de berørte bedrifter, såfremt disse rådede over en nettoformue, og såfremt det pågældende bidrag var absolut nødvendigt for bedriftens finansielle balance og ikke gik ud over dens effektivitet. Ikke alene indeholder svaret ikke nogen angivelse af, hvilken indsats bedrifterne skulle yde, men det antydes også, at nogle af bedrifterne ikke vil blive afkrævet en indsats. Dette viser, at der er et misforhold mellem regionens intervention og støttemodtagernes intervention.
- (56) Dette misforhold understreges af størrelsen på det bidrag, der kan ydes til de enkelte støttemodtagere (600 mio. ITL, hvilket svarer til ca. 300 000 EUR), for ifølge de italienske myndigheders oplysninger er støtteordningen beregnet på små landbrugsbedrifter, det vil sige landbrugere, som højst anvender 10 årsarbejdsenheder.
- (57) Med hensyn til undersøgelsen af dette misforhold skal det i øvrigt bemærkes, at de italienske myndigheder fastholdt, at de kreditgivende bankers afkald på morarenter ikke udgjorde statsstøtte. For at underbygge denne påstand nævnte de Kommissionens vurdering af de statskontrollerede bankers adfærd i forbindelse med den støtte, som den østrigske regering ydede til virksomheden Head Tyrolia Mares (se betragtning 37). Herefter fremsendte de italienske myndigheder erklæringerne fra fire banker, som bekræftede, at de reelt var villige til at give afkald på morarenterne for de skyldige beløb. De italienske myndigheder tilføjede, at de banker, som ikke havde anset det for nødvendigt at give deres skriftlige samtykke, under alle omstændigheder havde givet udtryk for deres samtykke. Disse dokumenter er dog ikke tilstrækkelige til at bevise ligheden mellem det foreliggende tilfælde og ovennævnte tilfælde, hvor der blev ydet støtte til den østrigske virksomhed, for som det forklares i betragtning 37, skulle alle bankerne (det vil sige både de offentlige og de private banker) give afkald på morarenterne, for at man kunne sige, at transaktionen ikke udgjorde statsstøtte. I det foreliggende tilfælde er de italienske myndigheders udsagn om, at de banker, som ikke havde anset det for nødvendigt at give deres skriftlige samtykke, under alle omstændigheder havde givet udtryk for deres samtykke, ikke et formelt bevis på disse bankers holdning. Da det ikke var alle bankerne, der havde fremsendt en skriftlig erklæring, og da det således ikke var muligt at konstatere, om de reelt var villige til at give afkald på morarenterne alle sammen, kan Kommissionen ikke udelukke, at de offentlige banker og de private banker reagerer forskelligt, når det gælder om at give afkald på morarenterne. Transaktionen ville således udgøre en støtte, som de manglende oplysninger gør det umuligt at bestemme størrelsen på, og som ville være vanskelig at erstatte i forbindelse med omstruktureringen, eftersom de italienske myndigheder ved planens udarbejdelse automatisk gik ud fra, at operationen ikke udgjorde statsstøtte, og at den derfor ikke skulle medregnes ved beregningen af den offentlige støttes andel på 75 %.
- (58) Endelig skal det med hensyn til Deggendorf-effekten, som er nævnt i betragtning 26, litra f), og i betragtning 39, bemærkes, at de italienske myndigheders løfte om ikke at yde støtte til virksomheder, der tidligere har modtaget ulovlig og uforenelig støtte, og som ikke har tilbagebetalt denne støtte, fjerner den tvivl, som Kommissionen har givet udtryk for i forbindelse med proceduren.

V. KONKLUSIONER

- (59) På trods af de forklaringer, de italienske myndigheder gav som svar på den procedure, der blev indledt efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, er Kommissionen af den opfattelse, at disse myndigheders omstrukturingsplan er baseret på en utilstrækkelig definition af kriseramte virksomheder, at scenariet for genskabelsen af de berørte bedrifters rentabilitet ikke er realistisk, at der er en reel risiko

for konkurrenceforvridning på grund af kapacitetsforøgelsens virkninger for priserne og således også for konkurrenternes indtægter og aktiviteter, og at støtten ikke står i forhold til omstruktureringens omkostninger og fordele. I lyset af ovenstående betragtninger og eftersom de italienske myndigheder ved brev af 14. september 2001 bad Kommissionens om i henhold til artikel 7, stk. 7, i forordning (EF) nr. 659/1999 at vedtage en endelig beslutning inden for to måneder ud fra de oplysninger, som er til rådighed, måtte Kommissionen konkludere, at den omstrukturingsstøtteordning, som Sardinien agter at gennemføre, ikke falder ind under undtagelsen i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), og derfor ikke kan erklæres for forenelig med fællesmarkedet. Endelig skal det bemærkes, at alle de ovennævnte betragtninger også ville gælde, hvis ordningen var blevet undersøgt på baggrund af Fællesskabets rammebestemmelser om statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, der blev vedtaget i 1999 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtteordning, som regionen Sardinien (Italien) agter at gennemføre i medfør af regionalstyrelsens afgørelse nr. 48/7 af 2. december 1997, er uforenelig med fællesmarkedet.

Støtten kan derfor ikke ydes.

Artikel 2

Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. november 2001.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 15. marts 2002

om finansiel støtte fra EF for 2002 til driften af EF-referencelaboratorier, som beskæftiger sig med dyresundhed og levende dyr

(meddelt under nummer K(2002) 1003)

(Kun de spanske, danske, tyske, engelske, franske og svenske udgaver er autentiske)

(2002/230/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ⁽¹⁾, senest ændret ved beslutning 2001/572/EF ⁽²⁾, særlig artikel 28, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) EF bør yde finansiel støtte til driften af de EF-referencelaboratorier, der er udpeget til at bistå med varetagelsen af de funktioner og opgaver, som er fastlagt i følgende direktiver og beslutninger:

- Rådets direktiv 2001/89/EF af 23. oktober 2001 om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest ⁽³⁾
- Rådets direktiv 92/66/EØF af 14. juli 1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af Newcastle disease ⁽⁴⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Sveriges og Finlands tiltrædelse
- Rådets direktiv 92/119/EØF af 17. december 1992 om generelle fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse dyresygdomme samt om specifikke foranstaltninger vedrørende blæreudslæt hos svin ⁽⁵⁾, senest ændret ved afgørelse 95/1/EF, Euratom, EKSF ⁽⁶⁾
- Rådets direktiv 93/53/EØF af 24. juni 1993 om minimumsfællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse fiskesygdomme ⁽⁷⁾
- Rådets direktiv 95/70/EF af 22. december 1995 om minimumsfællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse sygdomme hos toskallede bløddyr ⁽⁸⁾
- Rådets direktiv 92/35/EØF af 29. april 1992 om fastsættelse af regler for kontrol med og foranstaltninger til bekæmpelse af hestepest ⁽⁹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Sveriges og Finlands tiltrædelse

— Rådets direktiv 2000/75/EF af 20. november 2000 om vedtagelse af specifikke bestemmelser vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue hos får ⁽¹⁰⁾

— Rådets beslutning 2000/258/EF af 20. marts 2000 om udpegning af et institut, der skal opstille de nødvendige kriterier for standardisering af serologiske test til kontrol af rabiesvaccinens virkning ⁽¹¹⁾

— Rådets beslutning 96/463/EF af 23. juli 1996 om udpegelse af det referenceorgan, som skal deltage i arbejdet med at gøre prøvemethoderne og vurderingen af prøveresultaterne ensartede for racerent avlsvægs vedkommende ⁽¹²⁾.

- (2) EF-støtten ydes kun, hvis de planlagte tiltag gennemføres effektivt, og myndighederne indsender alle nødvendige oplysninger inden for de fastsatte tidsfrister.
- (3) Af budgetmæssige grunde bør EF-støtten ydes for en periode på et år.
- (4) Ifølge artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 ⁽¹³⁾ skal veterinær- og plantesundhedsforanstaltninger, som foretages i henhold til EF-reglerne, finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen. For finanskontrol gælder artikel 8 og 9 i forordning (EF) nr. 1258/1999.
- (5) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I forbindelse med klassisk svinepest ydes der EF-støtte til Tyskland, for at Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule, Hannover, Tyskland, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag IV til direktiv 2001/89/EF.

⁽¹⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19.

⁽²⁾ EFT L 203 af 28.7.2001, s. 16.

⁽³⁾ EFT L 316 af 1.12.2001, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT L 260 af 5.9.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 62 af 15.3.1993, s. 69.

⁽⁶⁾ EFT L 1 af 1.1.1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 175 af 19.7.1993, s. 23.

⁽⁸⁾ EFT L 332 af 30.12.1995, s. 33.

⁽⁹⁾ EFT L 260 af 5.9.1992, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT L 327 af 22.12.2000, s. 74.

⁽¹¹⁾ EFT L 95 af 15.4.2000, s. 40.

⁽¹²⁾ EFT L 192 af 2.8.1996, s. 19.

⁽¹³⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

2. Den finansielle EF-støtte fastsættes til højst 185 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2002.

Artikel 2

1. I forbindelse med Newcastle disease ydes der EF-støtte til Det Forenede Kongerige, for at Central Veterinary Laboratory, Addlestone, Det Forenede Kongerige, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag V til direktiv 92/66/EØF.

2. Den finansielle EF-støtte fastsættes til højst 60 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2002.

Artikel 3

1. I forbindelse med smitsomt blæreudslæt hos svin ydes der EF-støtte til Det Forenede Kongerige, for at Pirbright Laboratory, Det Forenede Kongerige, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag III til direktiv 92/119/EØF.

2. Den finansielle EF-støtte fastsættes til højst 95 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2002.

Artikel 4

1. I forbindelse med fiskesygdomme ydes der EF-støtte til Danmark, for at Statens Veterinære Serumlaboratorium, Århus, Danmark, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag C til direktiv 93/53/EØF.

2. Den finansielle EF-støtte fastsættes til højst 130 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2002.

Artikel 5

1. I forbindelse med sygdomme hos toskallede bløddyr ydes der EF-støtte til Frankrig, for at IFREMER, La Tremblade, Frankrig, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag B til direktiv 95/70/EF.

2. Den finansielle EF-støtte fastsættes til højst 80 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2002.

Artikel 6

1. I forbindelse med afrikansk hestepest ydes der EF-støtte til Spanien, for at Laboratorio de sanidad y producción animal, Algete, Spanien, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag I til direktiv 92/35/EØF.

2. Den finansielle EF-støtte fastsættes til højst 40 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2002.

Artikel 7

1. I forbindelse med bluetongue ydes der EF-støtte til Det Forenede Kongerige, for at Pirbright Laboratory, Det Forenede Kongerige, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag II til direktiv 2000/75/EF.

2. Den finansielle EF-støtte fastsættes til højst 115 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2002.

Artikel 8

1. I forbindelse med rabiesserologi ydes der EF-støtte til Frankrig, for at A.F.S.S.A., Nancy, Frankrig, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag II til beslutning 2000/258/EF.

2. Den finansielle EF-støtte fastsættes til højst 130 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2002.

Artikel 9

1. I forbindelse med vurderingen af prøveresultaterne for racerent avlsvægs vedkommende og harmoniseringen af prøvemethoderne ydes der EF-støtte til Sverige, for at Interbull Centre, Uppsala, Sverige, kan varetage de funktioner og opgaver, som er fastsat i bilag II til beslutning 96/463/EF.

2. Den finansielle EF-støtte fastsættes til højst 60 000 EUR for perioden 1. januar til 31. december 2002.

Artikel 10

Den finansielle EF-støtte udbetales som følger:

- a) 70 % udbetales som forskud, hvis modtagermedlemsstaten anmoder herom
- b) restbeløbet udbetales, når modtagermedlemsstaten har forelagt bilag og en teknisk rapport. Dokumenterne skal forelægges senest tre måneder efter udløbet af den periode, som den finansielle støtte fra EF blev ydet for,

og på betingelse af, at de planlagte tiltag gennemføres effektivt, og myndighederne indsender alle nødvendige oplysninger inden for de fastsatte tidsfrister.

Overholdes tidsfristen ikke, nedsættes EF-støtten med 25 % den 1. maj, 50 % den 1. juni, 75 % den 1. juli og 100 % den 1. september.

Artikel 11

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. marts 2002.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. marts 2002

om opstilling af reviderede miljøkriterier for tildeling af Fællesskabets miljømærke til fodtøj og om ændring af beslutning 1999/179/EF

(meddelt under nummer K(2002) 1015)

(EØS-relevant tekst)

(2002/231/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1980/2000 af 17. juli 2000 om en revideret ordning for tildeling af et EF-miljømærke ⁽¹⁾, særlig artikel 4 og artikel 6, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 1980/2000 fastsættes det, at Fællesskabets miljømærke kan tildeles et produkt, som besidder egenskaber, der giver det mulighed for i væsentlig grad at bidrage til forbedringer i forbindelse med vigtige miljøforhold.
- (2) Forordning (EF) nr. 1980/2000 foreskriver, at der fastsættes specifikke miljømærkekriterier for hver produktgruppe.
- (3) Den foreskriver endvidere, at miljømærkekriterierne og de krav til vurdering og verifikation, der er knyttet til kriterierne, skal gennemgås i god tid inden udløbet af gyldighedsperioden for de kriterier, der er specificeret for hver produktgruppe. Gennemgangen skal resultere i et forslag til forlængelse, tilbagetrækning eller revision.
- (4) Det er hensigtsmæssigt at revidere de miljøkriterier, der blev fastsat i Kommissionens beslutning 1999/179/EF af 17. februar 1999 om miljøkriterierne for tildeling af Fællesskabets miljømærke til fodtøj ⁽²⁾, i overensstemmelse med udviklingen på markedet. Samtidig bør gyldighedsperioden for nævnte beslutning, ændret ved beslutning 2001/832/EF ⁽³⁾, ændres.
- (5) Kommissionen bør vedtage en ny beslutning, hvori der opstilles specifikke miljøkriterier for denne produktgruppe med en gyldighedsperiode på fem år.
- (6) Både de nye kriterier, som opstilles ved nærværende beslutning, og de kriterier, der er fastlagt ved beslutning 1999/179/EF, bør være gældende samtidigt i en

begrænset periode på højst 12 måneder, således at virksomheder, der har fået tildelt miljømærket eller ansøgt om tildeling af miljømærket, inden nærværende beslutnings gyldighedsperiode begynder, har tid nok til bringe deres produkter i overensstemmelse med de nye kriterier.

- (7) Foranstaltningerne i denne beslutning bygger på et udkast til kriterier, som er udarbejdet af Den Europæiske Unions Miljømærkenævns, der er nedsat ved artikel 13 i forordning (EF) nr. 1980/2000.
- (8) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 17 i forordning (EF) nr. 1980/2000 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

For at få tildelt et miljømærke i medfør af forordning (EF) nr. 1980/2000 skal fodtøj tilhøre produktgruppen som defineret i artikel 2 og opfylde kriterierne i bilaget.

Artikel 2

Ved produktgruppen »fodtøj« forstås:

alle beklædningsgenstande beregnet til at beskytte eller dække foden, og som har en fast ydersål, der kommer i kontakt med jorden.

Artikel 3

Til administrative formål er kodenummeret for produktgruppen »017«.

Artikel 4

Artikel 3 i beslutning 1999/179/EF affattes således:

»Produktgruppedefinitionen og de specifikke miljøkriterier for produktgruppen gælder indtil den 31. marts 2003.«

⁽¹⁾ EFT L 237 af 21.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 57 af 5.3.1999, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 310 af 28.11.2001, s. 30.

Artikel 5

Denne beslutning gælder fra den 1. april 2002 til den 31. marts 2006. Er der ikke vedtaget reviderede kriterier senest den 31. marts 2006, gælder denne beslutning frem til den 31. marts 2007.

Producenter af produkter under produktgruppen »fodtøj«, som allerede har fået tildelt miljømærket inden den 1. april 2002, kan fortsat benytte mærket indtil den 31. marts 2003.

Producenter af produkter under produktgruppen »fodtøj«, som har ansøgt om tildeling af miljømærket inden den 1. april 2002, kan få tildelt mærket efter reglerne i beslutning 1999/179/EF indtil den 31. marts 2003.

Fra den 1. april 2002 skal ansøgninger om tildeling af miljømærke for produktgruppen »fodtøj« opfylde kriterierne i nærværende beslutning.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. marts 2002.

På Kommissionens vegne

Margot WALLSTRÖM

Medlem af Kommissionen

BILAG

BAGGRUND

Sigtet med kriterierne

Disse kriterier tager især sigte på:

- at begrænse niveauerne af toksiske reststoffer
- at begrænse emissionerne af flygtige organiske forbindelser (VOC), og
- at fremme mere holdbare produkter.

Kriterierne er fastsat på niveauer, der fremmer mærkning af fodtøj, der giver lavere miljøbelastning.

Vurderings- og verificationskrav

Der er ved hvert kriterium anført specifikke vurderings- og verificationskrav.

Der kan eventuelt anvendes andre prøvningsmetoder end dem, der er anført ved de enkelte kriterier, hvis disse accepteres som ligeværdige af det ansvarlige organ, der skal vurdere ansøgningen.

Den funktionelle enhed er et par sko. Kravene er baseret på skonummer 40 pariserstik. For børneskos vedkommende gælder kravene for nummer 32 pariserstik (eller største nummer, hvis det største nummer er mindre end 32 pariserstik).

De ansvarlige organer kan om nødvendigt kræve supplerende dokumentation og foretage uafhængig verifikation.

Det anbefales de ansvarlige organer at tage hensyn til, om der anvendes anerkendte miljøledelsesordninger, f.eks. EMAS eller ISO 14001, når de bedømmer ansøgningerne og kontrollerer, om kriterierne overholdes (NB: Der er ikke krav om anvendelse af sådanne ledelsesordninger).

KRITERIER

1. Reststoffer i slutproduktet

- a) Gennemsnitskoncentrationen af chrom(VI) i slutproduktet må ikke overstige 10 ppm, og der må hverken kunne påvises restkoncentrationer af arsen, cadmium eller bly i slutproduktet (ved anvendelse af nedennævnte metode).

Vurdering og verifikation: Ansøgeren og/eller dennes leverandør(er) skal fremlægge en testrapport, som bygger på følgende testmetoder:

Cr(VI): CEN TC 309 WI 065 — 4.2 eller DS/EN 420 eller DIN 53314: 1996-04 (Bemærk: Målinger kan vanskeliggøres af interferens, når der analyseres visse typer farvet læder)

Cd, Pb, As: CEN TC 309 WI 065 — 4.3 Forberedelse af prøven: 1. Adskil overdelens komponenter fra sålens komponenter. 2. Få overdelens komponenter og sålens komponenter fuldstændigt og hold disse adskilt. 3. Analyser en prøve af hvert af disse to præparater. 4. Stofferne må ikke kunne påvises i nogen af disse to prøver.

- b) Mængden af fri eller delvis hydrolyserbar formaldehyd i fodtøjets tekstilkomponenter må ikke overskride 75 ppm og i dets læderkomponenter ikke 150 ppm.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren og/eller dennes leverandør(er) skal fremlægge en testrapport, som bygger på følgende testmetoder: tekstiler: CEN TC 309 WI 065 — 4.4; læder: CEN TC 309 WI 065 — 4.4.

2. Emissioner fra fremstillingen af materialer

- a) Spildevandet fra lædergarverier og tekstilvirksomheder skal behandles, enten på eget eller på kommunalt spildevandsanlæg, således at der opnås en reduktion af COD-indholdet på mindst 85 %.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal fremlægge en testrapport og supplerende data, som bygger på følgende testmetode: COD: ISO 6060 Vandkvalitet, bestemmelse af kemisk oxygenforbrug.

- b) Spildevand fra garverier skal efter behandling indeholde mindre end 5 mg chrom(III) pr. liter.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal fremlægge en testrapport og supplerende data, som bygger på følgende testmetoder: ISO 9174 eller EN 1233 eller EN ISO 11885 for Cr.

3. Anvendelse af skadelige stoffer (indtil salg til den endelige forbruger)

- a) Pentachlorphenol (PCP), tetrachlorphenol (TCP) og salte og estere heraf må ikke anvendes.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren og/eller dennes leverandør(er) skal erklære, at materialerne ikke indeholder sådanne chlorphenoler. Ved en eventuel verifikation af en erklæring skal der benyttes følgende testmetoder: CEN TC 309 WI 065 — 4.5: tekstiler: grænseværdi 0,05 ppm; læder: grænseværdi 5 ppm.

- b) Der må ikke benyttes azofarvestoffer, der kan spaltes til nogen af følgende aromatiske aminer:

4-aminodiphenyl	(92-67-1)
benzidin	(92-87-5)
4-chlor-o-toluidin	(95-69-2)
2-naphthylamin	(91-59-8)
o-amino-azotoluen	(97-56-3)
2-amino-4-nitrotoluen	(99-55-8)
p-chloranilin	(106-47-8)
2,4-diaminoanisol	(615-05-4)
4,4'-diaminodiphenylmethan	(101-77-9)
3,3'-dichlorbenzidin	(91-94-1)
3,3'-dimethoxybenzidin	(119-90-4)
3,3'-dimethylbenzidin	(119-93-7)
3,3'-dimethyl-4,4'-diaminodiphenylmethan	(838-88-0)
p-cresidin	(120-71-8)
4,4'-methylen-bis-(2-chloranilin)	(101-14-4)
4,4'-oxydianilin	(101-80-4)
4,4'-thiodianilin	(139-65-1)
o-toluidin	(95-53-4)
2,4-diaminotoluen	(95-80-7)
2,4,5-trimethylanilin	(137-17-7)
4-aminoazobenzen	(60-09-3)
o-anisidin	(90-04-0)

Vurdering og verifikation: Ansøgeren og/eller dennes leverandør(er) skal erklære, at sådanne azofarvestoffer ikke benyttes. Ved en eventuel verifikation af en erklæring skal der benyttes følgende testmetode: CEN TC 309 WI 065 — 4.5:

tekstiler: grænseværdi 30 ppm (*Bemærk:* Der kan forekomme falske positive resultater for 4-aminoazobenzen og derfor anbefales bekræftelse)

læder: grænseværdi 30 ppm (*Bemærk:* Der kan forekomme falske positive resultater for 4-aminoazobenzen, 4-aminodiphenyl og 2-naphthylamin og derfor anbefales bekræftelse).

- c) Der må ikke kunne påvises nogen af følgende N-nitrosaminer i gummi:

N-nitrosodimethylamin (NDMA)
N-nitrosodiethylamin (NDEA)
N-nitrosodipropylamin (NDPA)
N-nitrosodibutylamin (NDBA)
N-nitrosopiperidin (NPIP)
N-nitrosopyrrolidin (NPYR)
N-nitrosomorpholin (NMOR)
N-nitroso-N-methyl-N-phenylamin (NMPPhA)
N-nitroso-N-ethyl-N-phenylamin (NEPhA).

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal fremlægge en testrapport, som bygger på følgende testmetode: EN 12868 (1999-12).

- d) Der må hverken i læder-, gummi- eller tekstilkomponenter benyttes C10-C13-chloralkaner.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren og/eller dennes leverandør(er) skal erklære, at sådanne chloralkaner ikke benyttes.

4. Anvendelse af flygtige organiske forbindelser (VOC) under den afsluttende samling af fodtøj

Den samlede anvendelse af VOC under sidste fase af fodtøjsfremstillingen må for følgende kategorier i gennemsnit ikke overstige:

sportssko, skolesko, arbejdsfodtøj, herrespadesresko, termofodtøj: 25 g VOC pr. par
fritidsfodtøj, damespadesresko: 25 g VOC pr. par
mode-, børne- og hjemmesko: 20 g VOC pr. par.

Ved VOC forstås organiske forbindelser med et damptryk på 0,01 kPa eller derover ved 293,15 K eller en tilsvarende flygtighed under anvendelsesbetingelserne.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal fremlægge en beregning af den samlede anvendelse af VOC under den sidste produktionsfase ledsaget af de fornødne baggrundsdata, testresultater og dokumentation; beregningen foretages ifølge CEN TC 309 WI 065 — 4.7.

Der kræves registrering af indkøbt læder, lim, finishmidler og fremstilling af fodtøj for mindst de sidste seks måneder.

5. Anvendelse af pvc

Fodtøjet må ikke indeholde pvc. Dog kan der i ydersålen anvendes genvundet pvc, når der ikke er anvendt DEHP (bis(2-ethylhexyl)phthalat), BBP (butylbenzylphthalat) eller DBP (dibutylphthalat) til fremstillingen af det genvundne pvc.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal erklære, at produktet opfylder disse krav.

6. Energiforbrug

Ansøgeren kan vælge at give detaljerede oplysninger om energiforbruget pr. par.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal give de relevante oplysninger.

7. Elkomponenter

Fodtøjet må hverken indeholde elektriske eller elektroniske komponenter.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren og/eller dennes leverandør skal erklære, at produktet opfylder disse krav.

8. Emballering af slutprodukt

Bruges der papæsker til slutemballage af fodtøj, skal de fremstilles af mindst 80 % genbrugsmateriale.

Bruges der plastposer til slutemballage af fodtøj, skal de fremstilles af genbrugsmateriale.

Vurdering og verifikation: Sammen med ansøgningen skal der indleveres en prøve af produktemballagen og en erklæring om, at produktet opfylder disse krav.

9. Mærkning på emballagen

a) Forbrugeroplysninger

Følgende (eller tilsvarende) oplysninger skal følge produktet:

»Dette fodtøj er blevet behandlet for at øge vandafvisningsevnen. Det behøver ikke yderligere behandling.« (Dette kriterium gælder kun for fodtøj, der er blevet vandafvisningsbehandlet).

»Lad hellere fodtøjet reparere, frem for at smide det væk. Det skader miljøet mindre.«

»Når fodtøjet kasseres, bør det indgives til lokale genvindingsanlæg, hvis sådanne findes.«

b) Oplysninger om miljømærket

Følgende (eller tilsvarende) oplysninger skal være anført på produktet:

»Der findes yderligere oplysninger om EU's miljømærke på følgende websted: <http://europa.eu.int/ecolabel>«.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal indlevere en prøve af produktemballagen og de oplysninger, der gives sammen med produktet, samt en erklæring om, at produktet opfylder hvert enkelt af disse krav.

10. Oplysninger på miljømærket

Miljømærkets kasse 2 skal indeholde følgende tekst:

- Ringe luft- og vandforurening
- Ingen skadelige stoffer

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal indlevere en prøve af produktemballagen, hvor mærket er vist, samt en erklæring om, at produktet opfylder dette krav.

11. Parametre, der bidrager til holdbarhed

Arbejdsfodtøj og sikkerhedsfodtøj skal bære EF-mærket (i overensstemmelse med Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler⁽¹⁾).

Alt andet fodtøj skal overholde de krav, der er anført i oversigten nedenfor.

Vurdering og verifikation: Ansøgeren skal forelægge en testrapport om parametrene i oversigten nedenfor, som bygger på testmetoderne CEN TC 309 WI 065 — 4.9.

⁽¹⁾ EFT L 399 af 30.12.1989, s. 18.

	Sportsko	Skolesko	Fritidsfodtøj	Herrspadesko	Termofodtøj	Damespadesko	Modesko	Børnesko	Hjemmesko
Overdelens bøjningsmodstandsdygtighed (kc uden synlig skade)	Tør = 100 Våd = 20	Tør = 100 Våd = 20	Tør = 80 Våd = 20	Tør = 80 Våd = 20	Tør = 100 Våd = 20 -20 °C = 30	Tør = 50 Våd = 10	Tør = 15	Tør = 15	Tør = 15
Overdelens rivstyrke (gennemsnitlig rivstyrke, N): Læder Andre materialer	≥ 80 ≥ 40	≥ 60 ≥ 40	≥ 60 ≥ 40	≥ 60 ≥ 40	≥ 60 ≥ 40	≥ 40 ≥ 40	≥ 30 ≥ 30	≥ 30 ≥ 30	≥ 30 ≥ 30
Ydersåleens bøjningsmodstandsdygtighed: Snitforøgelse (mm) nsc = ingen spontane revner	≤ 4 nsc	≤ 4 nsc	≤ 5 nsc	≤ 6 nsc	≤ 6 nsc ved -10 °C	≤ 8 nsc			
Ydersåleens slidstyrke: D ≥ 0,9 g/cm ³ (mm ³) D < 0,9 g/cm ³ (mg)	≤ 200 ≤ 150	≤ 250 ≤ 170	≤ 200 ≤ 150	≤ 350 ≤ 200	≤ 200 ≤ 150	≤ 400 ≤ 250			≤ 450 ≤ 300
Ydersåleens vedhæftningsevne (N/mm)	≥ 4,0	≥ 4,0	≥ 3,0	≥ 3,5	≥ 3,5	≥ 3,0	≥ 2,5	≥ 3,0	≥ 2,5
Ydersåleens rivstyrke (gennemsnitlig styrke, N/mm): D ≥ 0,9 g/cm ³ D < 0,9 g/cm ³	8 6	8 6	8 6	6 4	8 6	6 4	5 4	6 5	5 4
Farveægtighed af fodtøjets inderside (for eller overdelens inderside), gråskala på filt efter 50 cyklusser vådt	≥ 2/3	≥ 2/3	≥ 2/3	≥ 2/3	≥ 2/3	≥ 2/3		≥ 2/3	≥ 2/3

Derudover skal specielt termofodtøj opfylde følgende krav til vandafvisningsevne:

overdel: indtrængningstid ≥ 240 min., optagelse < 25 %

ydersål: indtrængningstid ≥ 60 min. og efter to timers vandoptagelse < 20 % (stærkt vandafvisende — gælder kun for nogle bestemte sålmaterialer).